

## «ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ"

**Ε**κτενή συνέντευξη στην εφημερίδα «Ταχυδρόμος» και στή δημοσιογράφο Γλυκερία Ύδραίου παραχώρησε την Κυριακή των Βαΐων (17/4) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνατιος. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στον τρόπο βίωσης του φετινού Πάσχα, συγκριτικῶς μὲ τὰ δύο προηγούμενα, ἐνῶ ὁμιλεῖ ἀναλυτικῶς γιὰ τὴν ρωσικὴ εἰσβολὴ στὴν Οὐκρανία, τὸ δράμα τῶν προσφύγων καὶ τὸν ρόλο πού θά ἔπρεπε νὰ διαδραματίζον οἱ Ἐκκλησίες γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς εἰρήνης. Ἀναφέρεται ἀκόμη, στὸν ἀγῶνα πού καταβάλλουν οἱ ἐνορίες γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ἀυξημένες ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς καὶ τὴν ἐπιβάρυνση πού ὑφίσταται τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ εἰδική ἀναφορὰ κάνει στὴν ἐπέτειο τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ καὶ στὶς σχετικὲς ἐκδηλώσεις πού διοργανώνει ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία.

Ἡ ὀλόκληρη ἡ συνέντευξη ἔχει ὡς ἑξῆς:

**Τ:** Ὁδεύουμε πρὸς τὸ Πάσχα μὲ τὸν πόλεμο στὴν Οὐκρανία νὰ σκιάζει τὴν Εὐρώπη. Πόσο διαφορετικὸ εἶναι τὸ φετινὸ Πάσχα, σὲ σύγκριση μὲ τὰ προηγούμενα;

**ΔΙ:** Βιώσαμε δύσκολες καταστάσεις λόγω τῆς πανδημίας καὶ τὶς δύο προηγούμενες χρονιές, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας ζωὴ νὰ πληγεῖ, οἱ Ναοὶ μας νὰ εἶναι κλειστοί τὶς ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας καὶ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ στέρψη τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων στὴ Θεία Λατρεία νὰ τείνει νὰ γίνεῖ καθεστῶς μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται. Τὸ φετινὸ Πάσχα, ὅμως, διακρίνεται ἀπὸ ἄλλου εἶδους δυσκολίες, χωρὶς νὰ μᾶς ἔχουν ἀφήσει καὶ οἱ προηγούμενες. Ὁ πόλεμος καὶ μάλιστα μεταξὺ ὁμοδόξων εἶναι πάντοτε μιά τραγωδία, πού προσβάλλει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ ἀξιοπρέπεια, γυρίζει πίσω τὶς σελίδες τῆς Ἱστορίας, διαγράφει αἰῶνες πολιτιστικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐλευθερία. Πονᾷ ἡ ψυχὴ μας βλέποντας τὶς εἰκόνες πού ἔρχονται ἀπὸ τὶς ἐμπόλεμες περιοχές, διαπιστώνοντας ὅτι στὸν 21ο αἰ. ἐπικρατοῦν αὐτοκρατορικῶν τύπου πολιτικὲς ἀντιλήψεις καὶ γεωπολιτικὲς σκοπιμότητες, πού ἔμοιαζαν ξεπερασμένες, ἀποκτινῶν τούς ἀνθρώπους καὶ τούς ὀδηγοῦν σὲ εἰδεχθῆ ἐγκλήματα πο-

λέμου. Ὅλα αὐτὰ σφίγγουν τὴν καρδιά μας καὶ στρέφουν τὸν νοῦ καὶ τὶς προσευχὲς μας τοῦτο τὸ Πάσχα στοὺς ἀπλούς ἀνθρώπους, πού βιώνουν τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς κτηνωδίας.

**Τ:** Ἡ Ἐκκλησία θά μπορούσε νὰ ἀποτελέσει μοχλὸ ἐνότητας καὶ καταλλαγῆς, σὲ αὐτὴ τὴ δραματικὴ συγκυρία;

**ΔΙ:** Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ρόλος τῆς, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ. Καὶ δὲ μπορεῖ ἐν προκειμένῳ ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία, διότι εἶναι ἀσφυκτικὰ δεμένη στὸ ἄρμα τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ ὑπηρετεῖ τυφλὰ τὰ συμφέροντα τῆς ρωσικῆς κυβέρνησης. Ἐχὼ μιλήσει πολλές φορές γιὰ τὸ δράμα τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, μᾶς διακηρυγμένης αἵρεσης στὸν κῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ταυτίζει τὶς κατὰ τόπους Ἐκκλησίες μὲ τὰ ἐπιμέρους ἔθνη, τὶς μετατρέπει σὲ ἄβουλα ὄργανα πολιτικῶν καὶ γεωπολιτικῶν σκοπιμοτήτων, καὶ τὶς κάνει νὰ ξεχνοῦν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπέρκει τῶν ἐπιμέρους ἐθνῶν καὶ ὅτι μέλη Τῆς εἶναι ἅπαντες οἱ βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀνεξαρτήτως ἐθνικῆς προέλευσης καὶ καταγωγῆς. Δυστυχῶς, στὴν περίπτωση τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Οὐκρανίας, ἡ Ἐκκλησία δὲν μπόρεσε νὰ ἀποφύγει τὸν ἐθνοφυλετικὸ πειρασμὸ, γιὰ νὰ μὴν πῶ ὅτι τὸν ὑπηρετεῖ ἐνσυνείδητα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προηγηθῆ ἡ ἐκκλησιαστικὴ διαίρεση, πού ἔστρωσε τὸ καλὶ στὸν πόλεμο καὶ στὴν κατα-

τροπή. Φρονῶ ὅτι ὁ μεγάλος χαμένος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία, μετὰ τοὺς λαούς, θά εἶναι ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία, πού σταδιακὰ κάνει τὰ διέθνη τῆς ἐρεῖσματα, ἀκόμα καὶ πρὸς τὶς Ἐκκλησίες ἄλλων χωρῶν, τὶς ὁποῖες μέχρι τώρα εἶχε ὑπὸ τὴν ἐπιρροή τῆς, μάλιστα καὶ πρὸς τὴν μερίδα ἐκείνη τοῦ οὐκρανικοῦ λαοῦ, πού ὑπάγεται σ' αὐτὴν, καὶ ὀδηγεῖται στὴν ἀπομόνωση καὶ στὴν ἀπαξίωση, διότι ἐνῶ θά μπορούσε νὰ διαδραματίσει ρόλο γεφυροποιοῦ καὶ ἐνωτικῶ, λησμόνησε τὴν ἀληθινὴ ἀποστολὴ τῆς.

**Τ:** Ὑπάρχει πεδίο ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε τῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος, μὲ τὴ Ρωσικὴ καὶ τὴν Οὐκρανικὴ Ἐκκλησία;

Συνέχεια στὴ σελ. 2.



## «ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»

Συνέχεια από τη σελ. 1.

**ΔΙ.:** Όπως γνωρίζετε, η Έκκλησία της Ελλάδος αναγνώρισε το Αυτόκεφαλο της Ορθόδοξης Έκκλησίας της Ουκρανίας, υπό τον Μητροπολίτη Κιέβου Έπιφάνιο, το οποίο παραχώρησε το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 2018, ασκώντας το Κανονικό του δικαίωμα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η Έκκλησία της Μόσχας να διακόψει την κοινωνία με το Φανάρι, αλλά και με τις άλλες Ορθόδοξες Έκκλησίες που αναγνώρισαν το Ουκρανικό Αυτόκεφαλο, όπερ σημαίνει ότι οι διάυλοι επικοινωνίας, τουλάχιστον με επίσημο τρόπο, έχουν κλείσει. Προς την κατεύθυνση αυτή συμβάλλουν, ασφαλώς και οι εκδικητικές μορφές σπασμωδικές και αντικανονικές ενέργειες της Ρωσικής Έκκλησίας, που απειλούν έτι περισσότερο την ενότητα των Ορθοδόξων Έκκλησιών. Παρά ταυτα, η Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος απέστειλε επιστολή προς τον Πατριάρχη Μόσχας, ζητώντας του να παρέμβει προς την πολιτική ηγεσία της χώρας του, προκειμένου να σταματήσει ο πόλεμος και να επέλθει η καταλλαγή. Βλέπετε, οι βόμβες δεν κάνουν διακρίσεις. Σκοτώνουν αδιακρίτως και εκείνους που ανήκουν στην Ουκρανική Αυτόκεφαλη Έκκλησία και όσους υπάγονται στή ρωσική εκκλησιαστική διοίκηση. Ο Πατριάρχης Μόσχας άνεχεται, για να μην πω, εύλογε, την βάρβαρη εισβολή σέ ένα ελεύθερο και άνεξάρτητο κράτος, βλέποντας τό ποίμνιό του να δολοφονείται.

Τήν Ίδια στιγμή, η Έλλαδική Έκκλησία συμπαρίσταται και σπρίζει την Κανονική Ορθόδοξη Έκκλησία της Ουκρανίας και τόν χειμαζόμενο Ουκρανικό λαό. Και πώς θά μπορούσε διαφορετικά! Τό δράμα της Κύπρου είναι άκόμα νωπό και ματώνει τις ψυχές μας. Οί άνθρωποι αυτοί ύφίστανται άδικαιολόγητη εισβολή από έναν βάρβαρο, όπως αποδεικνύεται, εισβολέα, χάνουν την ζωή και την ελευθερία τους, αναγκάζονται να γίνουν πρόσφυγες στην Ίδια τους την χώρα ή στο έξωτερικό. Η ιστορία, δυστυχώς, επαναλαμβάνεται ως φάρ-

σα, αλλά κανείς δέν παίρνει στα σοβαρά τά διδάγματά της.

**Τ.:** Υπάρχει έτοιμότητα στή Μητρόπολη Δημητριάδος για τήν προσφορά τροφής, ένδυσης και φιλοξενίας σέ Ουκρανούς πρόσφυγες;

**ΔΙ.:** Η Τοπική μας Έκκλησία έχει και κατά τό παρελθόν ανταποκριθεί στην ανάγκη φροντίδας και παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας σέ συνανθρώπους μας ξεριζωμένους από τις πατρίδες τους. Γι αυτό, μέσω του «Έστειρωμένου» και των συναφών προς αυτόν φιλανθρωπικών μας δράσεων, είμαστε σέ έτοιμότητα να παράσχουμε κάθε δυνατή βοήθεια, έφόσον χρειαστεί. Ήδη μία πολύ σημαντική ανθρωπιστική βοήθεια έχει συγκεντρωθεί και μεταφερθεί σέ περιοχές του Έξωτερικού, όπου καταφεύγουν Ουκρανοί πρόσφυγες, ενώ και σέ ευρύτερο επίπεδο η Έκκλησία της Ελλάδος κινείται δυναμικά προς την κατεύθυνση αυτή.

**Τ.:** Μέ τήν ενεργειακή κρίση στα ύψη, προκύπτει εύλογα τό έρώτημα, τί μέλλει γενέσθαι μέ τί λειτουργία των Ναών και των Σπιτιών Γαλήνης...

**ΔΙ.:** Πρόκειται για άλλη μία από τις ανυπολόγιστες συνέπειες του πολέμου, που άγγίζουν, πλέον, όλες τις χώρες της Ευρώπης που, ενώ μόλις είχαν αρχίσει να συνέρχονται από τις επιπτώσεις της πανδημίας, αναγκάζονται να ύποστούν την έκρηκτική αύξηση στο κόστος της ενέργειας. Όπως είναι λογικό, η κρίση αυτή άγγίζει όλους μας, τά νοικοκυριά, τις επιχειρήσεις και τί λειτουργία των Ίερων Ναών και των κοινωνικών μας δομών. Τό πρόβλημα είναι μεγάλο. Υπάρχουν περιπτώσεις που οί Κληρικοί μας, παρά τις αίματρες οικονομίες, μέ μεγάλη δυσκολία τά βγάζουν πέρα. Σέ άλλες περιπτώσεις, επιδιώκονται διακανονισμοί μέ τις εταιρίες παροχής ρεύματος και αερίου, για την αποπληρωμή των υπέρογκων λογαριασμών. Οί άνάγκες για προσφορά και βοήθεια στους έμπερίστατους άδελφούς μας, μάλιστα, τις ημέρες του Πάσχα, αυξάνονται, αλλά οί δυνατότητες μειώνονται. Όμως, δέν απελπίζομαστε. Περάσαμε, στο πρόσφατο παρελθόν, κι άλλες άνάλογες δυσκολίες και μέ τί βοήθεια του Θεού, εύκολα ή δύσκολα, άντεπεξήλαμε. Δέν θά αφήσει ο Θεός τά έργα Του να πληγούν περισσότερο και να ανασταλούν. Θά κάνουμε τά πάντα, για να συνεχίσουν οί κοινωνικές μας δομές να λειτουργούν κανονικά.

## ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

### Οί μέθοδοι προσηλυτισμού τής Σκοπιᾶς των μαρτύρων του Ίεχωβά

Οί οπαδοί της Σκοπιᾶς εκπαιδεύονται συστηματικά για την άσκηση του προσηλυτιστικού τους έργου. Οί ευαγγελιζόμενοι περιέρχονται τις οικίες ή τους δρόμους, για να προωθήσουν τις διδασκαλίες ή τά έντυπα της εταιρείας, πρῶντας σχολαστικά τις όδηγίες της Σκοπιᾶς περί του τρόπου συμπεριφοράς, της στάσης του σώματος, της εμφάνισης των ρούχων τους, των μαλλιών, των παπουτσιών... του είδους και της ποσότητας της τροφής τους κ.λπ. Τηρούν καρτέλες έργου κατ' οίκους, άρχεϊα ευαγγελιζομένων, εκθέσεις Έκκλησίας κ.ά. (Θεοκρατικό Βοήθημα για τους Διαγγελεϊς της Βασιλείας, 1958, σελ. 258, 103-104).

Σέ μία συνάντηση ή σέ μία επίσκεψη σέ σπίτι ο Μάρτυς του Ίεχωβά άναζητεί ένα σημείο επαφής μέ τόν συνομιλητή του και η συζήτηση αρχίζει συνήθως από δευτερεύοντα θέματα που έντυπωσιάζουν. Π.χ., για την κοινωνική άκαταστασία, τους πολέμους, τις ασθένειες κ.λπ., μεταξύ των οποίων, βεβαίως, κύρια ευθύνη έχει ο Χριστιανισμός και η Έκκλησία ή μέ μία συζήτηση για τις ιερές εικόνες και τόν Τίμιο Σταυρό (που είναι δῆθεν είδωλα), για τόν νηπιοβαπτισμό, τί στράτευση, τί μετάγγιση αίματος ή μέ την έρώτηση για τό ποιο είναι τό μοναδικό όνομα του Θεού. Στή συνέχεια, μέ μία όμοβροντία χωρίων από την Άγία Γραφή (άλλοιωμένων ή παρερμηνευμένων), προσπαθούν να έντυπωσιάσουν τόν άκροατή και, μάλιστα,

όταν αυτός δέν έχει μελετήσει και δέν γνωρίζει έπαρκώς την πίστη του. Έτσι άπομένει η επόμενη επίσκεψη για την ολοκληρωτική άλωση και τόν προσηλυτισμό του ύποψηφίου θύματος.

Η συζήτηση θά καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η λύση είναι να ακολουθήσει κάποιος τί Σκοπιᾶ, για να γνωρίσει την αλήθεια και να σωθεί έτσι από τί σφαγή που έτοιμάζει ο Χριστός για όσους δέν ανήκουν σ' αυτόν. Τό μοναδικό καταφύγιο μέσα στο όποιο ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί είναι να συνταχθεί μέ τους άληθινούς ακολουθούς του Υιού του Δαβίδ, όπου θά τους δοθεί η δυνατότητα να πλύνουν τά πόδια τους στο αίμα των εκθρών του Ίεχωβά, στους όποιους συγκαταλέγονται και οί Χριστιανοί (Σκοπιᾶ 1968, σελ. 83).

Γι αυτό είναι ύποχρεωμένος ο κάθε σκαπανέας να τρέχει από πόρτα σέ πόρτα για την άγνή λατρεία και τόν άϊνο του Θεού: Η προσευχή μας είναι τά πολλά ώραϊα βιβλία ή βιβλιάρια που παρουσιάστηκαν στο σπίτι μας ή στην Αϊθουσα της Βασιλείας, να βγουν έξω και να χρησιμοποιηθούν αυτόν τόν μήνα (Η διακονία μας της Βασιλείας, Μάρτιος 1984, Αύξήστε τόν Αϊνο στόν Ίεχωβά τόν Μάρτιο).

Βασική μέθοδος της Σκοπιᾶς είναι η διαστρέβλωση του γράμματος και του πνεύματος της Άγίας Γραφής μέ ποικίλους τρόπους.

Ο προσηλυτιστής άποβλέπει σέ δύο στόχους: α) Να μειώσει και να έξουδετερώσει την άξία της Ίερᾶς Παραδόσεως, δηλαδή των Πατέρων της Έκκλησίας και β) να άποκρύψει τό άκατάστατο παρελθόν της εταιρείας Σκοπιᾶ, μέ τις άναριθμητες πλάνες και τις άτέλειωτες διαψεύσεις των δῆθεν προφητειών της.

Πρωτ. Κωνσταντῖνος Φλάκης

**Τ.:** Δύσκολη εξέλιξη, όμολογουμένως, τὰ μειωμένα ἔσοδα στὸ παγκάρι καὶ ἡ κάλυψη, ταυτόχρονα, τῶν αὐξημένων ἀναγκῶν σέ πολλά νοικοκυριά, πού βρίσκονται σέ ἔνδεια. Μεγάλο στοίχημα, νὰ στρωθεῖ τὸ Πασχαλινὸ τραπέζι σέ κάθε σπίτι;

**ΔΙ.:** Τὰ φιλόπρωτα ταμεῖα τῶν ἐνοριῶν μας, παρὰ τὰ περιορισμένα ἔσοδα, ὅπως σωστά ἐπισημαίνετε, ἤδη ἔχουν φροντίσει νὰ παρασχοῦν τὰ ἀπαραίτητα σέ ἐκείνους πού πένονται καὶ ἔχουν μεγαλύτερη ἀνάγκη. Εὐκόλα ἢ δύσκολα, τὸ Πασχαλινὸ τραπέζι στὰ σπίτια τῶν ἀνθρώπων θὰ στρωθεῖ καὶ σίγουρα θὰ στρωθεῖ στὸ «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ» τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ, πού δέν κλείνει ποτέ καὶ θὰ παραμείνει ἀνοικτὸ καὶ ἀνήμερα τὸ Πάσχα, ἐνῶ καὶ τὰ Σπίτια Γαλήνης τῶν ἐνοριῶν θὰ φροντίσουν νὰ λάβουν οἱ τρόφιμοί τους πλοῦσια δέματα μέ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὸ Πασχαλινὸ τραπέζι. Δέν θὰ ἀφήσουμε κανέναν ἔξω ἀπὸ τὴν Πασχαλινὴ χαρὰ, πού εἶναι πρωτίστως συνδεδεμένη, βέβαια, μέ τὴ βίωση τοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου τῶν ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα καὶ καταλήγει στὴν ὑλικὴ εὐωχία.

**Τ.:** Μετὰ ἀπὸ δύο χρόνια πανδημίας καὶ περιοριστικῶν μέτρων, θὰ πραγματοποιηθοῦν ἡ ἀποκαθίλωση στὴν Παναγία Ξενιά, ἡ περιφορά τῶν Ἐπιταφίων στὴν παραλία. Μέ ποιές προϋποθέσεις θὰ εἰσεέλθουν οἱ πιστοὶ στοὺς ναοὺς;

**ΔΙ.:** Ὅντως, τὰ δύο τελευταῖα χρόνια, στερηθήκαμε τὶς μοναδικές ἱερές ἐμπειρίες πού μᾶς χαρίζουν ἡ Ἀποκαθίλωση στὸν λόφο τῆς Παναγίας Ξενιάς καὶ ἡ συνάντηση τῶν Ἐπιταφίων στὴν παραλία τοῦ Βόλου. Πόσο διαφορετικὴ, ἀλήθεια, εἶναι ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα στὸν τόπο μας χωρὶς τὶς δύο αὐτές λατρευτικές ἐκδηλώσεις, πού εἶναι ἄρρηκτα συνυφασμένες μέ τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας ζωὴ καὶ Παράδοση. Ὅπως ὅλα δείχνουν, φέτος θὰ ἐπανέλθουμε στὴν κανονικότητά μας καὶ ὅλα θὰ διεξαχθοῦν ὅπως θέλουμε καὶ γνωρίζουμε, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει, ὅμως, ὅτι ἡ περιπέτεια τῆς πανδημίας τελείωσε. Εἶναι ἐδῶ καὶ συνεχίζει νὰ πλήττει χιλιάδες συνανθρώπους μας καθημερινὰ καὶ νὰ ὀδηγεῖ στὸν θάνατο δεκάδες ἀδελφούς μας. Γι' αὐτὸ, καλῶ τὸν λαὸ μας νὰ προσέλθει στοὺς Ναοὺς μας τὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα, μέ ἀπόλυτη τάξη καὶ ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων προστασίας ἀπὸ τὸν θανατηφόρο ἴο, δηλ. τὴ χρῆση μάσκας, τὴν τήρηση τῶν ἀποστάσεων

κ.λπ. Οἱ μεγάλες, τουλάχιστον, ἐνορίες, πού διαθέτουν περισσότερους τοῦ ἐνός ἐφημερίους, προγραμματίζουν πολλαπλές ἱερές Ἀκολουθίες, γιὰ νὰ ἐκτονῶνται ἡ μαζικὴ συμμετοχὴ τοῦ κόσμου καὶ ὅλα νὰ γίνονται μέ ἀσφάλεια. Σέ περιπτώσεις σάν κι αὐτές πού ζοῦμε ἡ τήρηση τῶν κανόνων εἶναι εὐεργετικὴ καὶ σωτήρια.

**Τ.:** Μέ ἀφορμὴ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ ἡ Μητρόπολη Δημητριάδος διοργανώνει ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ μνήμης, σέ συνεργασία μέ μικρασιατικούς συλλόγους καὶ φορεῖς. Προσφυγιά τότε, προσφυγιά καὶ σήμερα, ἕναν αἰῶνα μετὰ, γιὰ ἑκατομμύρια Οὐκρανοὺς...

**ΔΙ.:** Στὴν Μητρόπόλῃ μας ἔχουμε ἔντονο τὸ προσφυγικὸ στοιχεῖο, πού ἀγαποῦμε καὶ τιμοῦμε ἰδιαίτερως. Οἱ ἐκδηλώσεις, πού μνημονεύετε, μέ ἐπίκεντρο τὸν προσφυγικὸ Ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας στὴ Νέα Ἰωνία, σκοπὸ ἔχουν τὴ διατήρηση τῆς ἱστορικῆς μνήμης, τὸν προβληματισμὸ ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς Ἰστορίας, τὴν τιμὴ τῶν Ἁγίων καὶ Μαρτύρων τῆς Ἰωνικῆς γῆς, τὴν ἀνάμνηση τῆς περιπέτειας καὶ τῆς προσφορᾶς τῶν προσφύγων προγόνων μας, πού κουβάλησαν, πέρα ἀπὸ τὴ συμφορὰ καὶ τὴν δυστυχία τους, τὴν πίστη, τὴν Παιδεία καὶ τὸν πολιτισμὸ τους, καὶ μεταφύτευσαν στὴ μῆτρα Ἑλλάδα, ὄχι χωρὶς δυσκολίες. Ἐκατὸ χρόνια μετὰ, ἡ Εὐρώπη ζεῖ ἀνάλογη τραγωδία, γι' αὐτὸ, ὡς Ἕλληνες, δέν μπορούμε παρὰ νὰ εἴμαστε στὸ πλευρὸ τῶν κατατρεγμένων, τῶν καταδιωγμένων, τῶν ὑφισταμένων τὴν κτηνώδεια ἐνός ἀχρεῖαστου καὶ ἀκατανότου πολέμου.

**Τ.:** Τί σᾶς ἀνησυχεῖ, τί σᾶς προβληματίζει καὶ τί ἀπεύχεστε νὰ συμβεῖ, στὸ ἐγγύς, ἢ τὸ ἀπώτερο μέλλον;

**ΔΙ.:** Μέ ἀνησυχεῖ τὸ γεγονός ὅτι δέν διακρίνονται, γιὰ τὴν ὥρα, χαραμάδες αἰσιοδοξίας γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἄραγε, οἱ ὁμόδοχοι ἐμπόλεμοι θὰ σεβαστοῦν τὸ Πάσχα πού ἔρχεται ἢ θὰ προσβάλλουν ἀκόμα περισσότερο τὴν Ὁρθόδοξη πίστη, ὑβρίζοντας τὸν Χριστὸ, πού λένε ὅτι πιστεύουν; Φοβοῦμαι τὴ γενίκευση τοῦ πολέμου, ἐάν συνεχίσουν νὰ ἐπικρατοῦν ἡ παραφροσύνη καὶ ὁ πολιτικὸς ἀμοραλισμὸς. Καὶ εὐχομαι, ἐπιτέλους, οἱ Ἐκκλησίες νὰ ἀναλογιστοῦν τὶς εὐθύνες τους καὶ νὰ κάνουν αὐτὸ πού τοὺς ἀναλογεῖ καὶ μπορούν, γιὰ νὰ σταματήσει τὸ κακὸ, νὰ ἐπικρατήσει ἡ εἰρήνη καὶ οἱ λαοὶ τους νὰ ζήσουν τὴν ὄντως Ἀνάσταση!

## Βιβλιοπαρουσίαση

Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Κολλᾶ

Ἱεροκήρυκα-Καθηγητῆ

### «*Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ*»

Ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, μέ τὶς καταστρεπτικὲς ἐπιπτώσεις της σέ κάθε τομέα τῆς ζωῆς μας, ἐπόμενο ἦταν νὰ ταλαιπωρήσει καὶ νὰ προβληματίσει τὴν Ἐκκλησία μας.

Οἱ λατρευτικὲς συνάξεις, οἱ Ἀκολουθίες, ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν κατὰ τὴν τέλεση τῶν Μυστηρίων, ἡ χρῆση τῆς μάσκας στοὺς ἱερούς χώρους, ὁ ἐμβολιασμὸς, ὁ ἀσπασμὸς τῶν εἰκόνων, καθὼς καὶ ἄλλα σχετικὰ μέ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας θέματα, ἀπασχόλησαν ἀλλὰ καὶ ἔντονα προβληματίσαν τὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς πιστοὺς της.

Γιὰ ὅλα τὰ προκύψαντα σχετικὰ θέματα ἔχουν εἰπωθεῖ καὶ ἔχουν γραφεῖ πολλές ἀπόψεις στὸ πλαίσιο μᾶς ἐλεύθερης ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων ἀπὸ κληρικούς καὶ λαϊκοὺς.

Μέ τὴν προσπάθεια ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν νὰ ἀντιμετωπιστεῖ ὅσο καλύτερα γίνεται καὶ πάντοτε σύμφωνα μέ

τὰ πιστεύω καὶ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐπώδυνη αὐτὴ δοκιμασία.

Σημαντικὴ συμβολὴ στὴ διερεύνηση τῶν ἀνωτέρω θεμάτων, καὶ πάντοτε σύμφωνα μέ τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ θεώρηση, ἀποτελεῖ τὸ πόνημα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ Θεολόγου Καθηγητοῦ Ἀθανασίου Κολλᾶ «Ἡ Ἐκκλησία στὴ δίνη τῆς πανδημίας». Σέ κεφάλαια μέ τίτλους, ὅπως «Τὸ ἀναπάντεχο δράμα τῆς Ἐκκλησίας», «Ἀπάντηση σέ κείρια ἐρωτήματα τῶν ἡμερῶν», «Ἡ Θεία Κοινωνία καὶ ὁ κορωνοϊός...», «Ἡ μάσκα τοῦ προσώπου καὶ «Οἱ μάσκες «τῆς ψυχῆς», ὁ π. Ἀθανάσιος, στηριζόμενος στὶς ἀλήθειες τῆς Πίστεώς μας ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐπιστήμης ἀναπτύσσει τὶς σχετικὲς θέσεις του.

Στὸ τέλος τοῦ πονήματος ὁ ἀναγνώστης θὰ μπορέσει νὰ δεῖ τὶς ἀπόψεις τοῦ π. Ἀθανασίου στὰ ἐρωτήματα: Τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία; Πῶς πρέπει νὰ ζοῦμε μέσα στὴν Ἐκκλησία; Τί διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος;

Τὸ βιβλίο διατίθεται ἀπὸ τὸν π. Ἀθανάσιο. Τηλ. 24210/44-768, 24210/40-669, κιν. 6939833658.

**ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ**



# Γνωστοί και άγνωστοι Νεομάρτυρες, κληρικοί

**Κ**ατά τό έτος 2022 συμπληρώνονται έκατό χρόνια από τί Μικρασιατική Καταστροφή (1922-2022). Πρόκειται για τί μεγαλύτερη, ίσως, τραγωδία του Έλληνισμού, αφού χάθηκαν χιλιάδες άνθρωποι, ξεριζώθηκαν άλλοι από τίς αρχαίες κοιτίδες τους και κατέληξαν κατατρεγμένοι πρόσφυγες, αφήνοντας πίσω τους χώματα αγιασμένα και αλησμόνητες, πανάρχαιες πατρίδες.

Κάθε χρόνο, τίς τελευταίες δεκαετίες, σέ όλη τί χώρα και ιδιαίτερα εκεί, όπου έχουν ριζώσει Μικρασιάτες πρόσφυγες, όπως και στην περιοχή μας, διοργανώνονται τόσο από τήν Πολιτεία και τήν Έκκλησία αλλά και από Μικρασιατικούς Συλλόγους και άλλους φορείς, εκδηλώσεις μνήμης για όλους εκείνους, που άδικα και άναίτια σφαγιάσθηκαν ή μέ όποιονδήποτε τρόπο μαρτυρήσαν στή γη τίς Μικρασίας κατά τόν μεγάλο Ξεριζωμό από τίς πανάρχαιες πατρογονικές έστιες, έμμένοντας στην Έλληνορθόδοξη πίστη και έχοντας συνείδηση αυτής τους τίς ιδιαιτερότητας.

Μέ άφορμή τήν επέτειο μνήμης εκείνης τίς τραγωδίας και τίς καταστροφής, παρουσιάζεται τό παρόν μικρό αφιέρωμα στους Νεομάρτυρες τίς Μεγάλης Καταστροφής και του Ξεριζωμού.

Χιλιάδες υπήρξαν τά θύματα τίς αλλοπίστης νεοτουρκικής θρησκείας προερχόμενα από όλες τίς τάξεις του λαού. Όλοι αυτοί οί άνώδυμοι έθνομάρτυρες έχουν καταξιώθει πλέον στή συνείδηση του λαού μας και ως μάρτυρες τίς Όρθοδόξου πίστεως, γι' αυτό ή Έκκλησία, έπίσημα πλέον, τούς θεωρεί ως Νεομάρτυρες. Ξεχωριστή θέση κατέχουν οί έπίσκοποι και οί κληρικοί τών περιοχών τίς Μ. Άσίας, που σταθεροί και ακλόνητοι έμειναν στή θέση τους, συμπάσχοντες μέ τό ποίμνιό τους στίς χαλεπές εκείνες ώρες, και ως καλοί ποιμένες έθεσαν τήν ψυχή τους υπέρ τών προβάτων. Γι' αυτό δίκαια ή Έκκλησία τιμά τί μνήμη τους μέ ειδικές Άκολουθίες, που έχουν συντεθεί προς τιμήν τους και μέ ανάλογες λατρευτικές εκδηλώσεις.

Σέ μία από αυτές τίς Άκολουθίες, ή οποία έχει συντεθεί από τόν μακαριστό Μητροπολίτη Πατρών Νικόδημο Βαλνυδρά και ή οποία ψάλλεται στίς 27 Αυγούστου, διαβάζουμε στό Συναξάρι του Όρθρου: «Τή αυτή ήμέρα, μνήμη του Άγίου Ίερομάρτυρος Χρυσόστομου του νέου, Ίπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αυτόθι υπέρ πίστεως και πατρίδος εν έτει 1922», «Τή αυτή ήμέρα, μνήμη τών εν Μικρασία και τί καθ' ήμās Άνατολή μαρτυρησάντων Άγίων Ίεραρχών Γρηγορίου Ίπισκόπου Κυδωνιών, Άμβροσίου, Ίπισκόπου Μοσχονησίων, Προκοπίου Ίπισκόπου Ίκονίου και Εϋθυμίου Ίπισκόπου Ζήλων και τών σύν αυτοίς υπό τών πολεμίων άνααιρεθέντων και τελειωθέντων Ίερέων και πάντων τών από του Ίεροϋ Κλήρου και του φιλοχρίστου στρατού και του πιστού και όρθοδόξου λαού θυμάτων... εκ τίς θλίψεως τίς μεγάλης εκείνης», «Τή αυτή ήμέρα μνήμην έπιτελούμεν τών άναριθμήτων Νεομαρτύρων, άγνώστων και άφανών, άνδρών, γυναικών και παιδιών, άποκατερπησάντων εν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ».

Έτσι ή Έκκλησία τίς Ελλάδος καθιέρωσε τόν έπίσιο έορτασμό τίς μνήμης πάντων τών Νεομαρτύρων τίς Μικρασιατικής τραγωδίας να τελείται στους ιερούς ναούς κάθε Σεπτέμβριο τήν Κυριακή πρό τίς Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Εικόνες τους έχουν άγιογραφηθεί και στολίζουν εκκλησίες και παρεκκλήσια, που έχουν καθιερωθεί προς τιμήν τους, και Ίερες Άκολουθίες έχουν συντεθεί και ψάλλονται κατά τήν έπίσημη μνήμη τους. Άς δοϋμε όμως μέ κάθε δυνατή συντομία τά μαρτύρια που υπέστησαν οί προαναφερθέντες Νεομάρτυρες.

Ο Ίερομάρτυρας Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος γεννήθηκε στην Τρίγλια τίς Προποντίδας, υπήρξε λαμπρός Ίεράρχης και πριν αναλάβει τί Σμύρνη διετέλεσε Μητροπολίτης Δράμας. Συγκλονίζεται πραγματικά όποιος μάθει για τήν άποφασιστικότητα του και τό θάρρος του, και γενικά τί στάση του άπέναντι στα έπερχόμενα δεινά για τούς Χριστιανούς τίς Σμύρνης και τίς Μικρασίας. Συνελήφθη

άμέσως μετά τό τέλος τίς Θείας Λειτουργίας στον Ίερό Ναό Άγίας Φωτεινής και παραδόθηκε στον φανατισμένο τουρκικό όχλο τίς Σμύρνης. Μετά από φρικτά βασανιστήρια από τόν εξαγριωμένο όχλο και δεινά προπληκίζόμενος και λιθοβολούμενος, αφού του έβγαλαν τούς όφθαλμούς, παρέδωσε μαρτυρικά τήν άγία του ψυχή στίς 27 Σεπτεμβρίου 1922. Η μνήμη του τιμάται τήν Κυριακή πρό τίς Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού μαζί μέ όλους τούς γνωστούς και άγνώστους Νεομάρτυρες τίς Μικρασιατικής Καταστροφής.

Ο Ίερομάρτυρας Μητροπολίτης Κυδωνιών Γρηγόριος συνελήφθη, φυλακίστηκε, βασανίστηκε φρικτά και εκποίστηκε μέ άλλους πρόσφυγες και μαζί μέ άλλους ιερείς, προκρίτους τών Κυδωνιών και λαϊκούς Χριστιανούς, και ενῶ είχε άνοιχθεί λάκκος για να τόν θάψουν ζωντανό, από τίς κακουχίες και από τά βασανιστήρια, παρέδωσε τήν ψυχή του τήν 3η Οκτωβρίου 1922.

Ο Ίερομάρτυρας Μητροπολίτης Μοσχονησίων Άμβρόσιος συνελήφθη, φυλακίστηκε και βασανίστηκε σκληρά από τούς Νεοτούρκους και, αφού του πετάλωσαν τά πόδια και κατατεμάχισαν τά μέλη του σώματός του, παρέδωσε τό πνεϋμα του μαζί μέ άλλους συμμαρτυρήσαντες κληρικούς και λαϊκούς στίς 15 Σεπτεμβρίου του 1922, κατά τήν πορεία εκποτισμού στό έσωτερικό τίς Μικράς Άσίας. Σύμφωνα μέ άλλη εκδοχή τάφηκε ζωντανός μαζί μέ άλλους ιερείς σέ λάκκο έξω από τό Άϊβαλί.

Ο Ίερομάρτυρας Μητροπολίτης Ίκονίου Προκόπιος πριν τοποθετηθεί στή Μητρόπολη Ίκονίου διετέλεσε Μητροπολίτης Δυρραχίου και στή συνέχεια Μητροπολίτης Φιλαδελφείας. Υπέμεινε διωγμούς και άφόρπτες πιέσεις, για να ενδώσει στίς προθέσεις τών Νεοτούρκων για ίδρυση «τουρκορθόδοξης εκκλησίας». Έτσι αφού συνελήφθη, φυλακίστηκε, βασανίστηκε, έξορίστηκε στό Ζιντζίντε κοντά στην Καισάρεια, όπου μετά από άφόρπτες ψυχικές και σωματικές ταλαιπωρίες παρέδωσε τό πνεϋμα του στον στεφανοδόμη Κύριο στίς 20 Άπριλίου 1923, προμαχών τών δικαίων του Γένους και συμπάσχων μέ τούς στενάζοντες Έλληνες τίς Άνατολής.

Ο Ίερομάρτυρας Ίπίσκοπος Ζήλων Εϋθύμιος γεννήθηκε στα Παρακοίλα τίς Λέσβου και υπήρξε Ίπίσκοπος Ζήλων-Άμασειας του Πόντου και ανέπτυξε σπουδαία θρησκευτική, κοινωνική και έθνική δράση. Συνελήφθη και φυλακίστηκε μαζί μέ άλλους προκρίτους και κληρικούς τίς Άμασειας στίς 21 Ίανουαρίου 1921 και επί 41 ήμέρες υπέμεινε άπάνθρωπα βασανιστήρια στίς τουρκικές φυλακές, και μένοντας σταθερός στην πίστη του, παρέδωσε τήν ψυχή του τήν 29η Μαΐου 1921. Μέ αίτημά του ζήτησε από τήν κεμαλική κυβέρνηση να θεωρηθεί μόνο αυτός ένοχος και να άπαλλαγούν οί υπόλοιποι συλληφθέντες, όμως τό αίτημά του άπορρίφθηκε. Χαρακτηριστικό είναι όπι τίς τελευταίες ήμέρες τίς ζωής του έψαλλε τί νεκρώσιμη ακολουθία για τό έαυτό του, «έπικροϋντο δέ αυτού οί δέσμοιοι» (Πράξ. ιστ', 2), και μετέστη προς Κύριον ως Ίερομάρτυρας και Έθνομάρτυρας.

Ο Ίερομάρτυρας Άρχιμανδρίτης Πλάτων Άϊβαζίδης γεννήθηκε στό νησί τίς Πάτμου. Σπούδασε στή Μεγάλη του Γένους Σχολή και κλημάτισε Πρωτοσύγκελλος τών Μητροπόλεων Λήμνου, Σάμου, Καστορίας και Άμασειας. Συνελήφθη κατά τί Μικρασιατική έκστρατεία μαζί μέ άλλους 68 Έλληνες και τόν Ίπίσκοπο Ζήλων-Άμασειας Εϋθύμιο από τούς Νεοτούρκους και αφού βασανίστηκε σκληρά εκτελέστηκε δι' άπαγχονισμού στίς 21 Σεπτεμβρίου 1921. Η μνήμη του τιμάται ιδιαίτερα στην Καστορία.

Άλλοι Ίερομάρτυρες που μαρτύρησαν κατά τούς διωγμούς τών Έλλήνων τίς Μικρασίας. Κατά τί Μικρασιατική Καταστροφή άνέρχονταν συνολικά σέ 347 κληρικούς από τό σύνολο τών 459 ιερέων και διακόνων τών εκκλησιαστικών έπαρχιών Έφέσου, Σμύρνης, Ηλιουπόλεως, Περγάμου, Φιλαδελφείας, Κυδωνιών, Άδραμυτίου και Μοσχονησίων. Ο Ίερέας Μελέτιος, έφημέριος του Ναού Εϋαγγε-

# καί λαϊκοί, τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς

ΤΟΥ Δρ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ν. ΖΑΧΑΡΟΥ, PhD ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ, MSc Ε. ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΑΓΙΟΛΟΓΟΥ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ 2ου ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

λιστρίας, σταυρώθηκε σέ ἕνα πεῦκο. Ὁ Ἱεροδιάκονος Γρηγόριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἄννας στό Κορδελιό κάπκε ζωτανός. Ὁ Ἱερέας Γεώργιος Καρασταμάτης ἀπό τήν Ἁγία Παρασκευή Κρήνης, ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, βρῆκε μαρτυρικό θάνατο ἀπό τοὺς Τσέτες πού εἰσῆλθαν στό Ναό τήν ὥρα τέλεσης τῆς Θ. Λειτουργίας. Ὁ Ἱερέας Ξενοφῶν Ραπατάκης, ἐφημέριος τῆς πόλεως Ἄϊδινίου, μαρτύρησε ἀπό τοὺς Τούρκους μπροστά στά παιδιά του. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Εὐστρατίου, σφαγιαστέκε στίς 30 Σεπτεμβρίου 1922, μαζί μέ ἄλλους ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως Κυδωνίων. Οἱ Ἱερομάρτυρες Ἀρκάδιος καί Γαβριήλ οἱ Ἰβηρίτες. Ὁ Ἀρκάδιος καταγόταν ἀπό τό Ἄϊβαλί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ Γαβριήλ ἀπό τόν σημερινό Βερτίσκο τοῦ Λαγκαδά Θεσσαλονίκης. Μαρτύρησαν στίς 11 Σεπτεμβρίου 1922 στό Ἄϊβαλί. Ὁ Ἱερομάρτυρας Εὐμένιος ὁ Βατοπεδινός, γεννήθηκε στό Ὑψηλομέτωπο τῆς Λέσβου καί κατακρεουργήθηκε ἀπό τοὺς Τούρκους τό 1923 κάπου στή Μικρασία. Ὁ Ὁσιομάρτυρας Νεκτάριος Ἀγιαννανίτης, ὁ ἐκ Βρυούλων Μικρᾶς Ἀσίας μαρτύρησε σέ μιά ρεματιά, λίγο ἔξω ἀπό τό Ἄϊβαλί. Ἐπίσης ἔχουν καταγραφεῖ τά φρικώδη μαρτύρια στό Βουτζά τριῶν Ἱερομαρτύρων, κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως Σμύρνης: Τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτη Ἰακώβου Ἀρχατζικάκη,

τόν ὁποῖο οἱ Τούρκοι ἔδεσαν σέ ἕνα ἀπό τά στασίδια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί ἀφοῦ τοῦ κάρφωσαν μέ λεπτά καρφιά στό μέτωπο τήν ἡμισέληνο ἀπό λευκοσίδηρο, τόν ἄφησαν καί ξεψύχησε μέσα σέ φρικτούς πόνους. Τόν Ἀρχιμανδρίτη Ἀθανάσιο Νικολόπουλο, ἀπό τήν κάτω συνοικία τῆς Σμύρνης, ἀφοῦ τόν πετάλωσαν στά πόδια καί στό στήθος, παρέδωσε τήν ἀγία του ψυχή στόν στεφανοδόμη Κύριο. Στίς 15 Σεπτεμβρίου 1922 σφαγιαστέκε στήν ὁμαδική σφαγή τῶν ἐκ Μοσχονησίων Χριστιανῶν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Εὐστρατίου, καθηγητής τῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Στίς 30 Σεπτεμβρίου 1922 σφαγιαστέκαν ὅλοι οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως Κυδωνίων.

Οἱ δύο λαϊκοί συναθλήσαντες Νεομάρτυρες Γεώργιος καί Νικόλαος. Μέ τόν Ἅγιο Χρυσόστομο Σμύρνης μαρτύρησαν καί δύο ἀπό τά πλέον ἐξέχοντα πρόσωπα τῆς Σμύρνης: ὁ Γεώργιος Κλημάνογλου, δημογέροντας τῆς πόλης, καί ὁ Νικόλαος Τσουρουκτσόγλου, νομικός καί ἐκδότης ἐφημερίδων τῆς πόλης. Συνελήφθησαν μαζί μέ τόν Ἅγιο Χρυσόστομο καί παραδόθηκαν στόν ἄγριο τουρκικό ὄχλο, πού εἶχε γεμίσει τήν πλατεία Διοικητηρίου τῆς πόλης. Λίγο πρίν μαρτυρήσει ὁ Μητροπολίτης Ἅγιος Χρυσόστομος μαρτύρησαν καί οἱ δύο δημογέροντες, ὁ Γεώργιος ἀπαχονίστηκε ἀπό τόν μαινόμενο ὄχλο, ὁ Νικόλαος μαρτύρησε δεμένος μέ τά πόδια σέ ἕνα αὐτοκίνη-

το, καθώς τόν περιέφεραν στό κέντρο τῆς Σμύρνης, ἐνῶ τό κεφάλι του συρόταν στοὺς λιθόστρωτους δρόμους.

Ὁ Νεομάρτυρας Εὐγένιος, ἀδελφός τοῦ Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου, ἀφοῦ συνελήφθη ἀπό τοὺς Νεοτούρκους κρατήθηκε φυλακισμένος ἐπὶ 6 μῆνες καί τέλος τόν ἀπαχόνισαν τόν Φεβρουάριο τοῦ 1923.



Ἅγιοι Νεομάρτυρες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας: ἱεράρχες, ἱερεῖς, μοναχοί καί λαϊκοί, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά. Ὁ Σταυρός στό κέντρο τῆς εἰκόνας συμβολίζει τή «Σταυρωμένη Μικρά Ἀσία». Τό Καμπαναριό στό κέντρο ἀναπαριστᾷ τό Καμπαναριό τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Σμύρνης.

Ὁ Νεομάρτυρας Κοσμάς Τουμανόγλου, ἔμπορος ἀπό τό Ἰκόνιο, μαρτύρησε ἀπό τοὺς Τούρκους λίγο πρίν ἀπό τήν Καταστροφή στά περὶχωρα τοῦ Ἰκονίου. Ὁ Νεομάρτυρας Ἰσαάκ Γιαβρόγλου ἀπαχονίστηκε ἔξω ἀπό τό Δημαρχεῖο τῆς Καισάρειας. Ὁ Νεομάρτυρας Νικόλαος Μπουτζαλῆς σφαγιαστέκε μαζί μέ ἄλλους 6 Σμυρναίους ἀπό τοὺς Νεοτούρκους στό κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ του. Ἡ Νεομάρτυς Εἰρήνη ἀπό τό Ἄϊβαλί ἦταν ἔγκυος στόν 9ο μήνα, ὅταν τή συνέλαβαν οἱ Νεοτούρκοι. Ὁρμησαν μέ ἀγριότητα ἐπάνω της καί μέ τήν ξιφολόγη της ἄνοιξαν τήν κοιλιά, θανατώνοντας τήν ἴδια καί τό ἀγέννητο τέκνο της. Παρόμοιο θάνατο, μέ φρικτά βασανιστήρια, βρῆκαν πολλές γυναῖκες, πού δέν ἐνέδωσαν στίς προθέσεις τῶν βαρβάρων νά τίς ἀτιμώσουν. Ἄλλες προτίμησαν νά πέσουν στή θάλασσα ἢ σέ πηγάδια, ἀγκαλιά μέ τά παιδιά τους, παρά νά πέσουν στά χέρια τῶν Νεοτούρκων καί νά ἀναγκαστοῦν νά ἀλλαξοπιστήσουν καί νά τουρκέψουν.

Τέλος, ἰδιαίτερη ἀναφορά θά πρέπει νά γίνει καί στοὺς Νεομάρτυρες προσκόπους τοῦ Ἄϊδινίου, τῶν Σωκίων καί ἄλλων περιοχῶν τῆς Μικρασίας.

Ὅλοι αὐτοί, μαζί μέ χιλιάδες ἀνώνυμους Νεομάρτυρες κληρικούς καί λαϊκοὺς, ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, νέους καί παιδιά, παραμένουν αἰώνια πρότυπα, «ἀπό τό χρέος μή κινουντες», Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι καί Ἕλληνες. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τους. •

## ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ἀπόστολος Ν. Ζαχαρός, Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος Σμύρνης ὡς συγγραφέας, «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ», 13/9/1992, σελ. 11.
2. Ἀπόστολος Ν. Ζαχαρός, Οἱ Νεομάρτυρες τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας, «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ», 01/9/1996, σελ. 14.
3. Ἀπόστολος Ν. Ζαχαρός, Οἱ Νεομάρτυρες τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας, «ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ» Σεπτέμβριος 1999, σελ. 7.
4. Χαράλαμπος Β. Στεργιούλη, Νεομάρτυρες, Ἀπὸ τὴ σκλαβιά στόν οὐρανό, Ἐκδόσεις Ἀρχονταρῆ, 2021.
5. <https://mikrasiatwn.files.wordpress.com/2008/07/>. Ἅγιοι Μικρασιάτες Μάρτυρες.
6. <https://mikrasiatwn.filew.wordpress.com/2011/06/>. Γεώργιος Κλημάνογλου, νεομάρτυρας τῆς Σμύρνης.

# Ίερατικές Συνάξεις Ίερᾶς Μητροπό

## Ε΄ ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ 5η Γενική Ίερατική Σύναξη τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό τρέχον Ίεραποστολικό ἔτος, πραγματοποιήθηκε (22/2) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἀρχιδιάκονος τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως π. Ἰωήλ Ποδαρόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἡ σχέση Ἐκκλησίας καί Ἐπιστημῶν Ὑγείας τήν περίοδο τοῦ κορωνοϊοῦ».



Ὁ ὁμιλητής, διερευνώντας τή σχέση Ἐκκλησίας καί Ἐπιστήμης, ὑποστήριξε ὅτι «γιά μεγάλο μέρος τῆς κοινωνίας μας κάθε τοποθέτηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι σκοταδιστική καί ἀναχρονιστική, ἀνεξαρτήτως τεκμηρίωσης, ἀλλά καί γιά ἕνα σημαντικό ἀριθμό μελῶν τῆς Ἐκκλησίας κάθε ἐπίκληση σέ ἐπιστημονικά δεδομένα προκαλεῖ ἀποστροφή. Ἡ σύγκρουση αὐτή ἔχει τίς ρίζες τῆς στή θρησκευοποίηση τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τήν ἐφαρμογή κοινῆς μεθοδολογίας στήν ἐπιστήμη καί τή θεολογία». Ἀφοῦ θύμισε ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκ-

κλησία, ἐν ἀντιθέσει μέ τή Δυτική Χριστιανοσύνη, διδάσκει τή διπλή μεθοδολογία, παρατήρησε ὅτι, μέ τόν τρόπο αὐτό, «ἡ μία μέθοδος ἐξετάζει τό ποιός δημιούργησε τόν κόσμο καί ἡ ἄλλη τό πῶς δημιουργήθηκε ὁ κόσμος. Μέ τό πρῶτο ἐρώτημα ἀσχολεῖται ἡ ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας, ἐνῶ μέ τό δεύτερο οἱ φυσικές ἐπιστήμες. Ἡ διάκριση αὐτή ὡστόσο, δέν σημαίνει ὅτι ἐκεῖνος πού προσεγγίζει τό μυστήριο τοῦ Δημιουργοῦ πρέπει νά ἀγνοεῖ ἢ νά ὑποτιμᾷ τό θαῦμα τῆς Δημιουργίας. Ὁ Θεολόγος στέκεται μέ σεβασμό καί εἰλικρινές ἐνδιαφέρον μπροστά στή φύση». Γιά τόν λόγο αὐτό, χαρακτήρισε «ἀλλόκοτες θεωρίες ἐρμηνείας τῶν συγχρόνων ἱατρικῶν δεδομένων ἀπό μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τά ὁποῖα συνήθως δέν ἔχουν οὐδεμία σχέση μέ τόν χῶρο τῶν ἐπιστημῶν ὑγείας... Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, μερικοί ἐπιστήμονες καί πολιτικοί, μέ τό πρόσχημα τοῦ ἐνδιαφέροντός τους γιά τήν ὑγεία εἴτε τῶν πιστῶν, εἴτε τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀποφαίνονται γιά ἐκκλησιολογικά ζητήματα, πολλοί ἐξ αὐτῶν ἄνευ στοιχειωδῶν γνώσεων καί ἐμπειρίας γιά τό τί πραγματικά εἶναι ἡ Ἐκκλησία, γιά τό πῶς πρέπει νά λειτουργεῖ καί μέ ποῖο τρόπο συμμετέχουν οἱ πιστοί στίς τελετές καί στά Μυστήριά της». Ἐπεσήμανε δέ ὅτι «ἡ ἐνίοτε ἄνευρη ἢ καθυστερημένη ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας στά παραπάνω, μπορεῖ νά ὑποκρύπτει θέμα τακτικῆς, ἀλλά συχνά ἐπιφέρει, πέραν τῆς παραφιλολογίας πού καλλιεργεῖται στήν εὐρύτερη κοινωνία, τήν ἀγανάκτηση τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί τήν υἱοθέτηση τάσεων φυγῆς πρὸς τά ἄκρα».

Ὁ ὁμιλητής ὑποστήριξε ὅτι «εἶναι ἀδιανόητο ὁ ἀπλός χριστιανός, κληρικός καί λαϊκός, σήμερα νά ἀναλίσκεται σέ μιά ἀτέρμονη διαδικασία ἀναζήτησης τῆς ἀλήθειας γιά τήν προέλευση τοῦ ἰοῦ, τήν πιθανή ὑπαρξη σκοτεινῶν συμφερόντων στό γεγονός τῆς ἐξάπλωσής του καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν ὁδηγῶν τῶν ἀρμοδίων, ὡσάν σύσσωμοι οἱ τελευταῖοι νά ἔχουν συμμαχήσει γιά τήν ἐξόντωση τοῦ ἀνθρώπινου γένους...». Ὅσον ἀφορᾷ δέ στήν πειθαρχία ἀπέναντι στίς ἀποφάσεις τῆς Πολιτείας, παρατήρησε ὅτι «ἡ Ἐκκλησία πρέπει πάντοτε νά διακρίνει καί νά ἐπισημαίνει πότε οἱ κρατικές ἀπαιτήσεις ἔρχονται σέ σύγκρουση μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί... ἔχοντας ζωντανή παρουσία στή δημόσια ζωή νά ἐμπλουτίζει τήν κοινωνία μέ τό πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, νά ἐμποδίζει τήν ἐπικράτηση τῆς βίας καί τῆς πολιτικῆς αὐθαιρεσίας καί νά καταγγέλλει ἀδίκους νόμους... Ὅταν, βέβαια, ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν ἐξουσία τοῦ κράτους, δέν πρέπει νά παύει νά διακρίνει τά πρόσωπα καί νά διατηρεῖ πρὸς αὐτά τήν χριστιανική ἀγάπη», κατά τόν καθηγητή Γ. Μαντζαρίδη.

Ἀναφερόμενος στό ζήτημα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ὁ π. Ἰωήλ παρατήρησε ὅτι «συνιστᾷ τήν ἐπιτομή ὅλης τῆς παθογένειας, σχετικά μέ τή νοούμενη σύγχυση Ἐκκλησίας καί Ἐπιστήμης... Εἶναι ἐπαινετή ἡ παραδοχή τῆς ἀξίας

τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἔστω καί μετά ἀπό βαριά νόσησή τους, ἀλλά ἀπογορευτικό τό πείσμα ἀρκετῶν στὸν γενικό ἀφορισμό τους. Σχετικά μέ τήν ἀποτελεσματικότητά τους δέν θά ἀναφερθῶ σέ ἐπίσημες στατιστικές, διότι γνωρίζω ὅτι καί αὐτές ἀκόμη ἀμφισβητοῦνται ἀπό τούς πολεμίους τῶν ἐμβολίων. Σᾶς προκαλῶ, ὅμως, νά κάνετε πρόχειρα τή δική σας στατιστική στό περιβάλλον πού γνωρίζετε. Πόσοι ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεβίωσαν τά τελευταῖα δύο χρόνια ἀπό τόν κορωνοϊό ἀνεμβολίαστοι καί πόσοι ἀπό παρενέργειες τοῦ ἐμβολίου; Πόσοι συμπερσβύτεροί σας δέν εἶναι πλέον ἀνάμεσά μας ἔχοντας ἀσθενήσει καί ἦταν ἀνεμβολίαστοι καί πόσοι ἀπό τούς ἐμβολιασμένους εἶχαμε σοβαρές παρενέργειες;». Ὑποστήριξε δέ ὅτι «ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά σταθεῖ στό ὕψος τῶν περιστάσεων καί νά μὴν πέσει στήν παγίδα τῆς ἄκριτης υπεράσπισης τῶν ἐμβολίων... Σοφά, λοιπόν, διαμνύει ὅτι τό ὅλο ζήτημα ἀφορᾷ τήν ἱατρική καί οἱ πιστοὶ ὀφείλουν νά προστρέξουν στοὺς θεράποντες ἱατροὺς τους γιά σχετικές κατευθύνσεις...».

## ΣΤ΄ ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Στίς 22/3 πραγματοποιήθηκε ἡ 6η Ίερατική Σύναξη τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ὁμιλητής ἦταν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκνός Κιαμέτης, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Θεῖα Λατρεία καί πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ».



Ὁ ὁμιλητής παρατήρησε ὅτι «οἱ νέες συνθήκες ἐπέφεραν καί νέες, πρωτόγνωρες ψυχολογικές καταστάσεις σέ ἐμᾶς, τούς λειτουργούς... βιώσαμε ὀδυνηρή ἀκύρωση, ἐνῶ οἱ συνθήκες λατρείας καθορίζονταν ἀπό ἐβδομαδιαῖες κυβερνητικές ἀποφάσεις. Μεταβληθήκαμε σέ λειτουργούς ὑπό διαρκή ἐποπτεία... Ὁ πειρασμός τῆς ἀδράνειας συνοδεύτηκε ἀπό τόν πειρασμό τῆς κόπωσης... δοκιμάστηκε ἡ ὑπομονή μας... ἡ προσωπική ἐπιβάρυνση σέ ὅλα τά ἐπίπεδα ὑπῆρξε ὑπέρμετρο, οἱ ἐπιπτώσεις ὀδυνηρές... βιώσαμε τόν δικασμό

ἀνάμεσα σέ δύο ρόλους: ἐκεῖνον τῆς κεφαλῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως καί ἐκεῖνον τῆς ιδιότητάς μας ὡς κρατικῶν λειτουργῶν».

Ὁ Ὁμιλητής ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στίς πιέσεις πού δέχεται ὁ ἱερός Κλῆρος τοῦτο τόν καιρό «ἐκ μέρους τῶν πνευματικῶν μας τέκνων γιά τή Μυστηριακή ζωή πού στερήθηκαν καί τήν ἐπίκριση ἐκ μέρους τῆς εὐρύτερης κοινωνίας γιά τίς ἀντιρρήσεις μας στά μέτρα... Ὅλα αὐτά συγκλόνισαν τήν ὑπόστασιν καί τή συνείδησή μας καί μᾶς ἔφεραν σέ διαρκή ἄμυνα καί ἀπολογία πρὸς ὄλους... Αὐτό ὅμως πού ὑπῆρξε πράγματι ἀβάσταχτο ἦταν ἡ ἀδυναμία μας νά ἀπαλύνουμε τήν ἀγωνία καί νά ἐλαφρώσουμε τό βῆρος τοῦ ποιμνίου μας. Μέ κλειστοῦς ναοὺς, μέ νέκρωση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς, μέ ἀφάνταστες δυσκολίες ἀκόμη καί μιάς διαπροσωπικῆς συνάντησης, στερηθήκαμε τά πνευματικά ὄπλα, ὥστε νά ἀντιμετωπίσουμε τόν φόβο, τήν ἀνησυχία, τήν πικρία καί τήν ἀβεβαιότητα τῶν ἐνοριτῶν μας».

Ὁ π. Δαμασκνός ἀναφέρθηκε στό γεγονός ὅτι οἱ ἐπιπτώσεις τῆς πανδημίας ἄγγιξαν τήν καρδιά τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τή Θεῖα Κοινωνία: «Ἄν καί ἐπισήμως δέν ἀνοίχτηκε ἡ συζήτηση γιά ἀπαγόρευσή της, ὁ φόβος εἰσχώρησε στήν ψυχὴ εὐσεβῶν ἀνθρώπων. Ἡ προσέλευση στό Μυστήριο περιορίστηκε. Ἀκόμη καί σήμερα πολλοὶ ἀπέχουν μέ ὀδύν, μέ ἀμφιβολία καί μέ πνευματικό συγκλονισμό. Καί πιθανόν κάποιοι ἀποκόπηκαν ὀριστικά ἀπό τή Μυστηριακή ζωή. Ἐστω κι ἂν ἀρνηθήκαμε ἀκόμη καί νά διαπραγματευθοῦμε τό μείζον θέμα τῆς Θεῖας Κοινωνίας, ὁ φόβος καί ἡ ἀμφιβολία βρῆκαν ρωγμές καί δηλητηρίασαν ὡς ἕνα σημεῖο τό ἐκκλησιαστικό σῶμα».

Ἀφοῦ ἐντόπισε τόν δικασμό πού προκλήθηκε στό λαϊκό στοιχεῖο τῶν ἐνοριῶν μας γιά τήν ὅλη διαχείριση τῆς πανδημίας ἐκ μέρους τῆς ἐκκλη-

# Λεως Δημητριάδος

σιαστικής διοίκησης, τόνισε τήν ανάγκη «αγωνιώντας και αγωνιζόμενοι, να διατηρήσουμε, όσο είναι δυνατόν, τήν ένότητα». Δέν δίσασε, όμως, να αναφερθεί στον πρωτόγονο δικασμό μεταξύ των συλλειτουργών, πού προκάλεσε φαρισμούς, αλληλοκατηγορίες, ψύχρανση των σχέσεων, αυτόνομη, μία εικόνα πού προκάλεσε ενόχληση ή και σκανδαλισμό μεταξύ των πιστών.

Ο Όμιλητής αναφέρθηκε, στή συνέχεια, στίς αντιεκκλησιαστικές βολές κοσμικών κύκλων, οί οποιοί απέδιδαν τίς αντιδράσεις τής Έκκλησίας στά όποια περιοριστικά μέτρα σέ οικονομικά κίνητρα: «Πόσοι όμως μπορούν να αντιληφθούν πώς δέν στερηθήκαμε κέρδη, αλλά τούς πόρους ενός πολυεπίπεδου έργου πού σχετίζεται μέ τί φιλανθρωπία, τί σίτιση εκατοντάδων ανθρώπων, τί διατήρηση πνευματικών και ιεραποστολικών δομών, τήν έκδοση έντύπων, αλλά και τί συντήρηση των ίδιων των ιερών ναών, οί οποιοί δέν αποτελούν άτομική ιδιοκτησία αλλά χώρο συνάξεως και ποιήλων πνευματικών και δημιουργικών δραστηριοτήτων γιά εκατοντάδες, άκόμα και χιλιάδες ανθρώπων;».

Άκολούθως, ό π. Δαμασκηνός αναφέρθηκε στίς νέες συνθήκες πού πρέπει να αντιμετωπίσουμε, στήν μετά τήν πανδημία εποχή, όπως είναι τό μειωμένο εκκλησίασμα, ή έλλειψη ανθρώπων, πού χάσαμε λόγω τής πανδημίας, γεγονότα πού απαιτούν έναν νέο επανευαγγελισμό: «Η έπαφή μας μέ τήν κοινωνία του 21ου αιώνα δέν μπορεί να σπριχτεί στα αυτόνοπτα, σέ ένα ύφος θριαμβολογίας, στή διεκδίκηση προνομίων, στα όποια είχαμε συνηθίσει. Πρέπει να απευθυνθούμε στους νέους ανθρώπους μέ έτοιμότητα, να τούς ακούσουμε και να τούς προσφέρουμε ευκαιρίες έκφρασης των απόψεων, τής αγωνίας και του πόνου τους. Απαιτούνται νέοι τρόποι, νέες ιδέες και καταπολέμηση των στερεοτύπων μας. Γι' αυτό επιβάλλεται ή αναθήμανση του ιερατικού μας ζήλου, ή προσωπική μας έμβάθυνση στήν πνευματική και λατρευτική ζωή, ή διερεύνηση και αναθεώρηση των προσωπικών μας άστοχιών και έλλείψεων στήν επιτέλεση τής ιερατικής μας διακονίας».

Μιλώντας για τίς άβαρίες πού υπέστη στο παρελθόν διάστημα ή Λειτουργική μας ζωή, τόνισε πώς «αποτελεί επιτακτική ανάγκη να ξαναβρεί τον ρυθμό της, πιθανόν και μέ μεγαλύτερη ένταση», ενώ επ' ουδενί πρέπει τό διαδίκτυο, πού υπήρξε μία κάποια λύση στήν εποχή τής πανδημίας, ν' αποβεί όριστικό υποκατάστατο: «Αποτελεί ζωτικής σημασίας ενέργεια να "χτίσουμε" ξανά τίς ζωντανές μας σχέσεις και να στηρίξουμε όλες τίς πτυχές του ένοριακού έργου και τής Λατρείας στήν αναντικατάστατη φυσική παρουσία. Ο Ναός πρέπει να ξαναγίνει τό κέντρο τής λατρευτικής ζωής».

Μίλησε, επίσης, για τήν ανάγκη άποκατάστασης τής ένότητας του εκκλησιαστικού σώματος, δεδομένου ότι «ό πειρασμός βρήκε πεδίο δράσης και όδήγησε σέ καταστάσεις αυτόνομησης και φαρισμών. Έκφραση αυτή τής αυτόνομησης υπήρξε και ή άμφισβήτηση πολλών συνοδικών αποφάσεων. Η Συνοδικότητα είναι ό μεγάλος μας θησαυρός και αυτό πού μας διαφοροποιεί από όλες τίς άλλες χριστιανικές όμολογίες. Η Συνοδικότητα αυτή πρέπει να διαφυλαχθεί ως κόρη όφθαλμού. Χωρίς αυτή δέν έχουμε εκκλησιαστική διοίκηση, δέν έχουμε ένοποιημένη μαρτυρία, δέν έχουμε ευχαριστιακό σώμα. Αιώνες τώρα, ή Όρθόδοξη Έκκλησία μας πορεύεται μέ αυτόν τον ευλογημένο τρόπο, ό όποιος είναι ό μόνος πού μπορεί να υπερβαίνει προσωπικές αδυναμίες και πιθανές ιδιοτέλειες και να όδηγει τον λαό του Θεού όπου τό Πνεύμα όρίζει. Όπως γνωρίζετε, ή Συνοδικότητα αποτελεί προέκταση τής βασικής θεολογικής και εκκλησιολογικής θέσεως τής Όρθόδοξης Έκκλησίας μας, πώς στο πρόσωπο του Έπισκόπου συγκροτείται όλόκληρη ή Έκκλησία, όχι βεβαίως άπλως και μόνον ως ένας διοικητικός όργανισμός, αλλά ως ευχαριστιακή κοινότητα. Μέ άλλα λόγια, ό Έπίσκοπος αποτελεί κυρίως και πρωτίτως τό έπίκεντρο τής Θείας Ευχαριστίας, όχι άσκώντας έξουσία, αλλά άποδεχόμενος τής θεία δωρεά τής φύλαξης του ποιμνίου και τής ένότητός του διά του ιερού Μυστηρίου τής Ευχαριστίας...».

Όλοκληρώνοντας τήν εισήγησή του, ό π. Δαμασκηνός κάλεσε όλους να αντιληφθούμε τί δοκιμασία ως παιδαγωγία, αλλά και τί δωρεά του Άρχάντου Σώματος και του Τιμίου Αίματος του Χριστού ως «ευκαιρία μοναδική για άποκατάσταση σχέσεως μέ τον Δημιουργό μας, μέ τούς άδελφούς μας και μέ όλόκληρο τον κόσμο».

## Κατασκήνωση 2022 στόν ΑΓΙΟ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟ

### Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

**Σάββατο 25 Ίουλίου – Κυριακή 3 Ίουλίου**

Άγόρια πού τελείωσαν τήν Γ΄-Δ΄-Ε΄-Στ΄ Δημοτικού.

(Ύπεύθυνος: Νικόλαος Κεσκίνης, Πνευματικός Σύμβουλος: π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος)

### Β΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

**Κυριακή 3 Ίουλίου – Κυριακή 10 Ίουλίου**

Κορίτσια πού τελείωσαν τήν Γ΄-Δ΄-Ε΄, Στ΄ Δημοτικού.

(Ύπεύθυνοι: π. Βασίλειος Άδάμ, Πρεσβυτέρα Λαμπρινή Λουλουδάκη)

### Γ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

**Κυριακή 10 Ίουλίου – Τετάρτη 20 Ίουλίου**

Άγόρια Γυμνασίου – Λυκείου.

(Ύπεύθυνος π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος)

### Δ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

**Τετάρτη 20 Ίουλίου – Τετάρτη 27 Ίουλίου**

Κορίτσια πού τελείωσαν τήν Γ΄, Δ΄, Ε΄, Στ΄ Δημοτικού.

(Ύπεύθυνη: Γεωργία Λύτρα)

### Ε΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

**Τετάρτη 27 Ίουλίου – Τετάρτη 3 Αυγούστου**

Κορίτσια Γυμνασίου-Λυκείου.

(Ύπεύθυνες: Μαρία Χατζηγεωργίου, Ίωάννα Σμυρλή).

### ΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

**Τρίτη 16 Αυγούστου – Κυριακή 21 Αυγούστου**

Θερινή Κατασκήνωση του «Συνδέσμου Νέων» (Νέοι και Νέες 18-30 έτων. Μπορούν να συμμετάσχουν και στελέχη των Κατασκηνώσεων, φοιτητές, εργαζόμενοι).

(Ύπεύθυνος: π. Χρήστος Χαχαμίδης)

**Οί δηλώσεις συμμετοχής στο Βιβλιοπωλείο «ΛΥΧΝΟΣ»  
(Κ. Καρτάλη – Άνθ. Γαζή, τηλ. 24210-32916).**

**Άίτηση συμμετοχής και περισσότερες πληροφορίες  
στήν ιστοσελίδα τής Ίερής Μητροπόλεως imd.gr.**



# Οί πάσχοντες δέν είναι ξένοι, αλλά αδελφοί μας

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑΙΜΙΑΣ 2022

**Α**γαπητοί μου πατέρες και αδελφοί, παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!  
Μέσα στην περίοδο της Αναστάσιμης εὐδοκίας, η 8η Μαΐου έχει καθιερωθεί ως παγκόσμια ημέρα Θαλασσαιμίας, μιᾶς νόσου, πού είναι ἴσως περισσότερο γνωστή ως Μεσογειακή Ἀναιμία. Καί ἀποτελεῖ ἀγαθή συγκυρία ὁ συνεορτασμός φέτος τήν ἴδια ἡμέρα, τῶν Ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, ἀλλά καί τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς μητέρας. Μία κοινή συνισταμένη, ἡ ἀδολή προσφορά θυσιαστικής ἀγάπης, συνδέει καί συμπλέκει τίς τρεῖς αὐτές ἰδιαίτερες ἀναφορές. Θυσιαστική ἀγάπη χωρίς ὄρια, πού ξεπερνᾶ κάθε φόβο καί ὀρθολογισμό, συνιστᾶ τῶν Μυροφόρων τόν μυστικό θησαυρό. Ἡ ἀγάπη ἀπροσμέτρητη, πού προσφέρει χωρίς νά διεκδικεῖ, πού ἀναλώνεται χωρίς ὑστεροβουλία, χωρίς ἐπιφύλαξη, χωρίς ἀντάλλαγμα, εἶναι τῆς κάθε μητρικῆς καρδιάς ἡ εἰδοποιός διαφορά. Γιά ὅσους πάσχουν δέ ἀπό Μεσογειακή Ἀναιμία, ἡ ὑπαρξη μιᾶς τέτοιας προσφορᾶς ἀγάπης συνιστᾶ ζωτική ἀνάγκη καί τό καί ἐξοχόν δῶρο γιά τήν ἐπιβίωσή τους.

Ἀπλώνουμε σήμερα τή σκέψη μας, γιά νά ἀγκαλιάσει τούς πάσχοντες, ὅπου γῆς. Προσφέρουμε ἕνα κομμάτι ἀπό τήν καρδιά μας στους 2.200 ἀσθενεῖς, πού νοσοῦν στήν πατρίδα μας. Ἄγνοοῦμε, ἴσως, τή φύση τῆς ἀσθενείας τους, ὡστόσο ἔχουμε χρέος νά ἐνημερωθοῦμε γιά τά σύνδρομα τῆς Θαλασσαιμίας, γιά τόν τρόπο μετάδοσης τῆς Μεσογειακῆς Ἀναιμίας στό παιδί ἀπό γονεῖς, πού εἶναι φορεῖς τῶν παθολογικῶν γονιδίων. Ὅφειλουμε νά πληροφορηθοῦμε γιά τό λεγόμενο «στίγμα», ἄν καί ὁ ὅρος αὐτός δέν χρησιμοποιεῖται πιά, ἀφοῦ οἱ φορεῖς ἀποκαλοῦνται πλέον ἑτεροζυγῶτες.

Ἐχουμε ὑποχρέωση νά ἐνημερωθοῦμε γιά τή διενέργεια τῶν ἐλέγχων πρὸς ἐντοπισμό τῶν ἑτεροζυγῶτων φορέων, μιᾶς καί ἰδιαίτερα στόν τόπο μας τά ποσοστά τους εἶναι αὐξημένα. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συμβολή μας, μέ κάθε τρόπο, στόν περιορισμό τῆς ἐμφάνισης νέων περιστατικῶν νόσησης. Ὅφειλουμε νά ἐνημερωθοῦμε γιά τήν κληρονομική μορφή τῆς βαρεῖας ἀναιμίας, προκειμένου νά εὐαισθητοποιηθοῦμε καί νά στηρίξουμε στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ τούς πάσχοντες. Πρόκειται γιά τή Βῆτα Θαλασσαιμία, τήν πιό συχνή μορφή τῆς νόσου, πού ὀδηγεῖ στήν καταστροφή τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων, καί συνεπῶς σέ χρόνια αἰμολυτική ἀναιμία.

Γιά τήν ἀντιμετώπισή της ἀπαιτοῦνται συχνές μεταγγίσεις, ἀπό τούς πρώτους μῆνες τῆς ζωῆς, ἀποσιδήρωση καί εἰδικά φάρμακα, χωρίς, ὡστόσο, νά ἀποφεύγεται ἰκανός ἀριθμός ἐπιπλοκῶν σέ ζωτικά ὄργανα. Ἄν, ὅμως, κάποτε αὐτή ἡ ἀναιμία ἀποτελοῦσε θανατοφόρα ἀσθένεια, σήμερα θεωρεῖται χρόνια καί διαχειρίσιμη νόσος, μέ αὐξηση τοῦ ποσοστοῦ ἐπιβίωσης καί βελτίωση τῆς ποιότητας ζωῆς τῶν ἀσθενῶν. Καί ἄν, αἴφνης, ἀναδύονται στή σκέψη μας ἀπό τό παρελθόν μορφές ἀσθενῶν μέ τήν χαρακτηριστική ὄψη, τό κλωμό πρόσωπο, τά προεξέχοντα ζυγωματικά, μέ διογκωμένη τήν κοιλιά, καί ἀδύναμα τά ἄκρα, εἶναι παρήγορο ὅτι σήμερα τέτοιες εἰκόνες ἐκλείπουν, χάρη στίς ἀοκνες προσπάθειες τῶν εἰδικῶν, καί στίς σπουδαῖες ἐξε-

λίξεις τόσο στήν πρόληψη ὥσο καί στήν κλινική φροντίδα τῶν πασχόντων.

Συγχρόνως, προηγμένες θεραπευτικές προσεγγίσεις γονιδιακῆς θεραπείας καί γονιδιακῆς ἐπιδιόρθωσης στοχεύουν πιά στήν ἀπαλλαγὴ τους ἀπό μεταγγίσεις, προσφέροντας βάσιμες ἐλπίδες γιά ριζική ἀντιμετώπιση τῆς νόσου. Παρά ταῦτα, οἱ τακτικές μεταγγίσεις τῶν ἀσθενῶν στίς ἡμέρες μας συνεχίζουν νά ἀποτελοῦν τήν ἀναντικατάστατη ἐπιλογή. Καί καθὼς τό αἷμα ἐξασφαλίζεται μόνον μέσω ἐθελοντικῆς αἰμοδοσίας, ἡ ἐπάρκειά του δέν πρέπει νά θεωρεῖται δεδομένη.

Ἦδη, ποικίλα προβλήματα ἔχουν προκύψει τοῦτο τόν καιρό τῆς πανδημίας σέ ὅλο τόν κόσμο, μέ ἀποτέλεσμα καθυστέρηση στίς μεταγγίσεις, προβλήματα στόν προγραμματισμό τῆς καθημερινότητας τῶν ἀσθενῶν, πρόσθετο ἄγχος καί αἴσθησις ἀνασφάλειας.

Εἶναι, συνεπῶς, ἱερό καί ἐπιτακτικό τό καθῆκον μας ὡς Χριστιανῶν νά τεινοῦμε χεῖρα βοήθειας στους πάσχοντες, προβαίνοντας στήν ὑπέριστα πράξη ἀλληλεγγύης καί προσφορᾶς στόν συνάνθρω-

πό μας, τή δωρεά αἵματος. Ἡ κίνηση αὐτή δέν καλύπτει μόνο μία ἱατρική θεραπευτική ἀνάγκη, ἀλλά ἔχει καί μία βαθεῖα χριστιανική ρίζα ὡς πράξη φιλαδελφίας, ὡς ὕψιστο χρέος ἔμπρακτης συμμετοχῆς στή θυσιαστική ἀγάπη τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ἐχει ἀπροσμέτρητη ἀξία ἡ αἰμοδοσία, διότι δέν συνιστᾶ μία προσφορά ἀγαθῶν ἀπό αὐτά πού ἔχουμε, ἀλλά ἐκκώρση ἀπό αὐτό πού εἴμαστε. Αὐτό πού δίνουμε δέν εἶναι κάποιο ἄψυχο δῶρο, ἀλλά δῶρο ζωῆς, γι' αὐτό καί ἡ προσφορά αἵματος μεταμορφώνεται σέ σχέση, σέ κοινωνία καί περιχώρηση προσώπων. Ἡ πράξη τῆς αἰμοδοσίας καθι-

στᾶ τή σχέση μέ τόν συνάνθρωπο προέκτασι τῆς σχέσης τοῦ Θεοῦ μέ τήν Ἐκκλησία, μέ τόν κόσμο, μέ τόν ἄνθρωπο. Γι' αὐτό καί τήν προβάλλουμε καί τήν προωθοῦμε. Καί ἐνθαρρύνουμε καί καλοῦμε ὅλους σ' αὐτή τήν ἔκφραση αὐθεντικῆς προσφορᾶς καί ἀγάπης. Δέν πρέπει, ἄλλωστε, νά λησμονοῦμε ὅτι καί αὐτό τό κέντρο τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς εἶναι μία μετάγγισις θεϊκοῦ αἵματος στήν κοίκή μας ὑπόστασι.

Αὐτή ἡ πασχαλινὴ περίοδος ἀποτελεῖ, ὄντως, πρόκλησις γιά ὅλους μας νά κινηθοῦμε στό ἐπέκεινα τοῦ προσωπικοῦ μας χώρου, νά συναντήσουμε τόν πάσχοντα ἀδελφό μας μέ οὐσιαστικά αἰσθήματα καί ὄχι μέ στεῖρες σκέψεις, μέ συμπόνια καί ὄχι μέ διατύπωση ἀπόψεων, μέ πράξεις καί ὄχι μέ θεωρίες. Νά πορευθοῦμε στό ἐξῆς «ἀλλήλων τά βάρη βαστάζοντες», νά μετέχουμε τοῦ συμποσίου τῆς Πίστεως ἐνωμένοι «τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης», ἐπενδύοντας κάθε στιγμὴ τῆς ζωῆς μας μέ τό πνεῦμα τῆς φιλαδελφίας, κάθε ἀνάσα τῆς ὑπαρξῆς μας μέ τό φρόνημα τῆς αἰωνιότητος.

Ἀδελφοί μου,

Εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι νά ζήσουμε πραγματικά καί μόνιμα τήν αἴσθησις αὐτῆς τῆς ἀγάπης, τή βεβαιότητα ὅτι οἱ πάσχοντες δέν εἶναι ξένοι, ἀλλά ἀδελφοί μας. Βρίσκονται κοντά μας, γιά νά μοιραζόμαστε μαζί τους τή χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως καί τή χαρὰ τῆς Θεϊκῆς παρουσίας σ' αὐτόν τόν κόσμο. ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!



# ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

## ΝΕΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίων Θεοδώρων Βόλου λειτούργησε (12/3) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Κατά τή διάρκειά τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ π. Ἰωάννου Τριπύλα, ἀγρότου, ἐκ Ζαγοράς, ἐγγάμου, 37 ἐτῶν. Ἡ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία του τελέστηκε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Ζαγοράς (26/3) παρουσίᾳ πλήθους πιστῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήρῃ τό ἔργο καί τή ζωή τῶν Ἱερῶν τῆς Ζαγοράς: «Εἶναι αὐθεντικοί, χωρίς πολλά λόγια, ἀλλά μέ πνεῦμα διακονίας. Γι' αὐτό καί ἀπ' αὐτούς προκύπτουν καρποί ἱερατικῆς συνειδήσεως. Αὐτή εἶναι ἡ χαρά τοῦ Ἐπισκόπου, γιατί νιώθω ὅτι περιβάλλομαι ἀπό ἀνθρώπους πού σ' αὐτή τήν κρίσιμη ἐποχή ἀναδεικνύονται διάκονοι Χριστοῦ, πού ἐνώνουν τόν λαό, πού ἀκολουθοῦν τά ἴχνη τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὀδηγώντας τούς ἀνθρώπους στήν πίστη τῆς Ἀναστάσεως, γιά νά τήν βιώσουν ὡς ἐμπειρία ζωῆς».



Ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Ἰγνάτιος κάλεσε τόν νέο Πρεσβύτερο νά πάρει στούς ὤμους του τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, «ἔχοντας ἐπίγνωση ὅτι καλεῖσαι νά σώσεις τούς ἁμαρτωλούς, τούς μετανοημένους. Νά εἶσαι κοντά στόν κάθε ἀνθρώπο, ὅποιος κι ἂν εἶναι, ὅ,τι κι ἂν ὑπέστη, ὅσο κι ἂν ἡ ἁμαρτία τόν ἔχει ἁμαυρώσει. Καλεῖσαι νά σπογγίσεις τά δάκρυα, νά συγχωρήσεις τίς ἁμαρτίες, νά σώσεις τόν ἀνθρώπο, νά τόν κάνεις καί πάλι εἰκόνα Θεοῦ. Αὐτό θά εἶναι τό ἔργο σου». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήρῃ τήν ἀνιδιοτέλεια τοῦ νέου Πρεσβυτέρου, καθώς θά ἀνήκει στήν χορεία τῶν ἀμίσθων Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, συνεχίζοντας τίς ἀγροτικές του δραστηριότητες. Ὁ νέος Πρεσβύτερος τοποθετήθηκε ὡς ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Πουρίου.

## ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΠΟΥΚΟΜΠΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μπουκόμπας & Δυτικῆς Τανζανίας εἶχε τή χαρά καί τήν τιμή νά φιλοξενήσει ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία τήν Κυριακή 20/3. Πρόκειται γιά Ἱεράρχη τοῦ κλίματος τοῦ Παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ἱεραποστολικῶς στήν Τανζανία ἀπό τό 2020, μεταφέροντας τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στίς διψασμένες ψυχές τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς. Ὁ Θεοφιλέστατος χοροστάπησε, κατά τόν Γ' Κατανυκτικό Ἐσπερινό τῆς Ἁγίας καί Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς, στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας. Τόν προσφώνησε ἀδελφικῶς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στή συνύπαρξή τους στή Ριζάρειο Ἐκκλησιαστική Σχολή τῶν Ἀθηνῶν, στούς ἀντιαιρετικούς ἀγῶνες τοῦ Θεοφιλεστάτου, ἀλλά καί στή σπουδαία προσφορά του στήν Ἐκκλησία, τόσο στήν Ἑλλάδα, ὅσο καί στό Ἐξωτερικό, κατά τή μακρά ἱερατική του διακονία. Ἀκολούθως, ὁ κ. Χρυσόστομος μίλησε ἀναφορικά μέ τόν τιμῶμενο, τήν ἡμέρα αὐτή, Ἅγιο Γρηγόριο, Ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης τόν



Παλαμᾶ καί τή Θεολογία του, ἐνῶ ἀναφέρθηκε, ἐκτενῶς στό ἱεραποστολικό, κοινωνικό καί πολιτιστικό ἔργο πού ἐπιτελεῖ τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας στήν Ἀφρική καί ζήτησε τίς προσευχές καί τή στήριξη τοῦ λαοῦ μας, προκειμένου τά Ὁρθόδοξα Ἱεραποστολικά κλιμάκια νά συντηρηθοῦν καί ν' ἀναπτύξουν περαιτέρω τό πολυσήμαντο ἀλλά καί δυσκολότατο ἔργο τους.

## Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΒΟΥΡΛΙΩΤΙΣΣΑ ΣΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΤΡΙΑ

Μέ συγκίνηση καί μεγαλοπρέπεια ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ὑποδέχθηκε (18/3) στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας τήν Ἱερή Εἰκόνα τῆς Παναγίας Βουρλιώτισσας, πού μετέφεραν οἱ Μικρασιάτες πρόσφυγες ἀπό τά Βουρλά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μετά τή Μικρασιατική καταστροφή καί τραγωδία. Τήν Εἰκόνα κόμισε στήν πόλη μας ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας & Φιλαδελφείας Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Ἀρβανίτης καί τήν ὑποδέχθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ. Στήν ὑποδοχή παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν, τῶν Μικρασιατικῶν Σωματείων τῆς Ν. Ἰωνίας καί πλῆθος εὐλαβοῦς λαοῦ. Ἀκολούθησε ἡ Ἀκολουθία τῆς Β' Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Στήν προσφώνησή του ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τή συγκίνηση ὄλων καί τήν εὐγνωμοσύνη του γιά τήν ἔλευση τῆς Ἱερῆς Εἰκόνας πρὸς τόν Ποιμενάρχη τῆς προσφυγικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας & Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ. Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ἡ παρουσία τῆς Ἱερῆς Εἰκόνας σφραγίζει τό ἐπετειακό ἔτος τῶν 100 ἐτῶν ἀπό τή Μικρασιατική τραγωδία, πού ἡ Μητρόπολή μας ὀφειλετικῶς θά τιμήσει καί ἀναδείξει: «Γιά ἐμάς», τόνισε, «τοῦτη ἡ Εἰκόνα εἶναι θησαυρός μεγάλος καί ἡ καρδιά τῆς Μητροπόλεώς μας θά χτυπάει, τοῦτες τίς μέρες, σ' αὐτόν τόν Ναό». Ἀκολούθησε ἡ ἀντιφώνηση τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας & Φιλαδελφείας Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιου Ἀρβανίτη, ὁ ὁποῖος μετέφερε τίς εὐχές καί τίς εὐχαριστίες τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου του κ. Γαβριήλ καί ἀναφέρθηκε στήν θαυμαστή εὑρεση τῆς Εἰκόνας, στήν εὐλάβεια τήν ὁποία ἐπεδείκνυαν πρὸς αὐτήν Ἕλληνες καί Τούρκοι τῶν Βουρλῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλά καί στή μεταφορά καί ἐγκατάστασή της στή Νέα Φιλαδέλφεια μετά τήν Καταστροφή καί κατέληξε: «Ἐκτοτε ἡ Νέα Φιλαδέλφεια, γνήσια προσφυγομάνα, διάδοχος μιᾶς ἐκ τῶν λυχνιῶν τῆς Ἀποκαλύψεως, ἀγκαλιάζει ἐδῶ καί ὀλόκληρα 100 ἔτη μέ στοργή τήν Ὁδηγήτρια Βουρλιώτισσα, ἐκφράζοντας πάντοτε ὀλόψυχα τήν εὐγνωμοσύνη της γιά τή χάρη καί τήν εὐλογία Της».



## ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΟ ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ

Στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Ἀθανασίου Βελεστίνου λειτούργησε (3/4) τήν Δ' Κυριακή τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος προεχείρισε σέ Πρωτοπρεσβύτερο τόν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Θεοφάνη Μανούρα. Ἐπαίνεσε τή φιλοτιμία του, τήν ἀγάπη τῆς προσφορᾶς, τή θέρμη τῆς καρδιάς του καί τό ἐκκλησιαστικό του φρόνημα. «Ὁ π. Θεοφάνης ἐμπνεύστηκε τήν ἀνέγερση αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ καί γνωρίζω τούς κόπους πού καταβάλλει, γιά νά τόν δεῖ νά ὀλοκληρώνεται».



## ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΡΩΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Με τή δέουσα μεγαλοπρέπεια καί λαμπρότητα ή Τοπική μας Ἐκκλησία ἐόρτασε τή μεγίστη Θεομτορική ἐορπή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μέ ἐπίκεντρο τόν προσφυγικό ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τῆς Νέας Ἰωνίας. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ἐμμανουήλ, συγχοροστατούντων τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλβίας κ. Ἐπιφανίου. Παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καί Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καί πλῆθος Κλήρου καί εὐσεβούς λαοῦ. Τόν Σεβ. κ. Ἐμμανουήλ καλωσόρισε ἀδελφικῶς στή Μητρόπολή μας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος, προσφωνώντας τόν Ἱεράρχη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀναφέρθηκε στήν προσφυγική ἱστορία τῆς ἐνορίας, στήν ὁποία, πλέον, διαμένουν ἀπόγονοι τῶν ξεριζωμένων ἀπό τή Μικρασιατική γῆ προσφύγων προγόνων μας. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἐμμανουήλ εὐχαρίστησε γιά τήν εὐγενική πρόσκληση καί ἀναφέρθηκε στή θεολογία τοῦ γεγονότος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Μετέφερε δέ τό χαρμόσυνο μήνυμα ὅτι «ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους μας στέκεται ὄρθιος ἐπί τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἱστορίας μας, μεταδίδοντας στήν οἰκουμένη τό «Χαίρε»». Μετέφερε, ἐπίσης, «τὴν εὐλογία τῆς Μητρός Ἐκκλησίας πρὸς τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τίς εὐχές τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ. Βαρθολομαίου, προκειμένου», ὅπως τόνισε, «νά λάβω ἀπό ἐσᾶς τίς εὐχές τῆς ἐγνωσμένης ἀγάπης καί τοῦ σεβασμοῦ τοῦ Δεσπότη σας πρὸς τήν πηγή τοῦ Γένους μας». Κατέληξε δέ ὡς ἐξῆς, ἀπευθυνόμενος στόν Κλήρο καί τόν λαό μας: «Μένετε κοντά στήν Ἐκκλησία, κάτω ἀπό τή διδασκαλία τοῦ Ἐπισκόπου σας, μένετε ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, τέκνα ἀφοσιωμένα, μέ ὑγιά πίστη καί ὄχι ἀκρότητες, οἱ ὁποῖες εἶναι ἐπικίνδυνες». Ἀκολούθησε ἡ ἀρτοκλασία στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ καί ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ περίξ αὐτοῦ. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ἐμμανουήλ, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλβίας κ. Ἐπιφανίου. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος θύμισε τοὺς στενοὺς δεσμούς τῆς ἐνορίας τῆς Εὐαγγελιστρίας μέ τό Πατριαρχεῖο, καθὼς, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1990 ὑποδέχθηκε τόν ἀοίδιμο Πατριάρχη Δημήτριο, ἐνῶ σ' αὐτὴν λειτούργησαν καί οἱ μετέπειτα Μητροπολίτες Χαλκηδόνος Βαρθολομαῖος (νῦν Οἰκουμενικός Πατριάρχης) καί Ἰωακείμ. Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στήν προσφυγική ἱστορία τῆς Ν. Ἰωνίας, στήν ἀπό πολλῶν ἐτῶν γνωριμία του μέ τόν Σεβ. Χαλκηδόνος, ἐνῶ ἐξῆρε τή συμβολή του στήν προαγωγή τῶν διορθοδόξων, διαχριστιανικῶν καί διαθρησκευτικῶν διαλόγων, στοὺς ὁποῖους ὁ Φαναριώτης Ἱεράρχης κατέχει σημαίνουσα θέση, ἐκπροσωπώντας τόν Σεπτὸ Οἰκουμενικὸ Θρόνο. Τέλος, ἀπένευσε στόν κ. Ἐμμανουήλ τήν Ἀνάστατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσὸ Σταυρὸ μετὰ Διπλώματος, ἐπισημαίνοντας ὅτι «πρόκειται γιά μιά ταπεινὴ ἐκ μέρους μας ἀναγνώριση τῆς πολυεπίπεδης προσφοράς σας στίς διεκκλησιαστικές σχέσεις, ὡς ἐπιφανοῦς Ἱεράρχου τῆς Μεγάλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί συγκυρηναίου τοῦ μεγάλου Πατριάρχου Βαρθολομαίου». Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Σεβ. κ. Ἐμμανουήλ ἐξέφρασε τή συγκίνησή του γιά τή μεγάλη τιμητική, πρὸς τό πρόσωπό του, διάκριση, τήν πρόσκληση καί τήν συλλειτουργία: «Κάθε τέτοια τιμητικὴ διάκριση διαβαίνει ἐπὶ τό πρωτότυπον, ἐπὶ τήν ταπεινὴ διακονία μου στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ».



## ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο Π. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΕΓΓΕΛΑΣ

Μετά θλίψεως πολλῆς ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἀναγγέλλει τήν εἰς Κύριον ἐκδημία ἑνὸς ἐκ τῶν σεμνοτέρων, εὐλαβεστέρων καί μορφωμένων Κληρικῶν τῆς, τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννου Συρεγγέλα, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη (26/3) σέ ἡλικία 80 ἐτῶν. Ὁ ἐκλιπὼν Ἱερεὺς γεννήθηκε τό 1942 στή Λάρισα, ἔλκοντας τήν καταγωγή του ἀπό τή Μεγαλόπολη Ἀρκαδίας. Τό 1964 ἀποφοίτησε ἀπό τό Ἀνώτερο Ἐκκλησιαστικὸ Φρονιστήριον Βόλου, τό 1973 ἔλαβε τό Πτυχίον τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐνῶ τό 1978 τό Πτυχίον τῆς Θεολογίας ἀπό τή Θεολογικὴ Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τό 1999 ἔλαβε Master στόν τομέα ἱστορίας, δόγματος, διορθοδόξων καί διαχριστιανικῶν σχέσεων, ἀπό τό Τμῆμα Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Α.Π.Θ. Τό 2005 ἀναγορεύθηκε Διδάκτωρ τοῦ ἴδιου Τμήματος. Διάκονος καί Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τό 1974 ἀπό τόν Μακαριστὸ Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλο, ἀπό τόν ὁποῖον ἔλαβε τό 1982 τό ὄφικιο τοῦ Οἰκονόμου καί τό 1984 τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου. Ἐπὶ 30 καί πλέον ἔτη διετέλεσε ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ὅπου ἐπιδόθηκε μέ ἰδιαίτερο ζῆλο στήν ἱερά Ἐξομολόγηση καί στή διδασκαλία τοῦ Θεοῦ Λόγου. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ ἐνοριακοῦ Φιλοπάχου Ταμείου καί τοῦ Σπιτοῦ Γαλήνης τῆς Ἀναλήψεως. Δίδαξε ἐπὶ πέντε ἔτη Βυζαντινὴ καί Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογία καί Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος στήν Σχολὴ Βυζ. Ἀγιογραφίας, ἐνῶ ἦταν Πτυχιούχος τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως. Ὑπῆρξε δέ πολυγραφώτατος συγγραφέας. Ἦταν ἔγγαμος μετὰ τῆς Πρεσβυτέρας Ἀγγελικῆς Τίτα. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ Μακαριστοῦ π. Ἰωάννου Συρεγγέλα τελέστηκε τήν Κυριακὴ 27/3 στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους Κληρικῶν καί λαϊκῶν.



## ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΣΕΣΚΛΟ

Στόν Ἱερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σέσκλου χοροστάτησε (1/4) κατὰ τήν Δ' Στάση τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος πῆρε ἀφορμὴ ἀπὸ τόν στίχο ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, «Χαίρε καύχημα ἱερέων εὐλαβῶν», καί μίλησε γιά τό μέγα ὑπόργημα τῆς Ἱερωσύνης, «πού δίδεται ἀπὸ τό Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς Ἱερεῖς, διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, γιά νά μποροῦν νά τελοῦν τό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί νά συγκροτοῦν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία... Ἡ συμμετοχή στό Μυστήριον εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μας στόν Χριστό, καθότι ἔτσι ἐνωθώμαστε μαζί Του καί γινόμαστε ἕνα μεταξύ μας». Ἀφοῦ ἀνέλυσε τή σημασία τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί τήν συνέπεια τῆς σωτηρίας πού προκύπτει ἀπὸ τή συμμετοχή μας σ' αὐτά, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας παρατήρησε ὅτι «ὅλα αὐτά ἔγιναν πραγματικότητα χάρι στήν Παναγία, πού εἶναι τό πλέον τιμημένο πρόσωπο μετὰ τόν Κύριο καί Θεό μας. Μόνον Ἐκεῖνη ἦταν ἄξια καί ἰκανὴ νά φέρει στά σπλάχνα τῆς τόν Θεάνθρωπο Χριστό, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα τῆς Μυστηριακῆς κοινωνίας μαζί Του, τήν ὁποία διακονεῖ ὁ κάθε Ἱερέας». Στό σημεῖο αὐτὸ ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στόν Ἐφημέριον τοῦ Ναοῦ π. Στέφανο Στύλα, ὁ ὁποῖος ἀνήκει στήν χορεία τῶν Κληρικῶν μας, πού χωρὶς νά ἀφήσουν τό πρότερο ἐπάγγελμα τους, προσφέρουν τόν ἑαυτό τους στή διακονία τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου. «Ὁ π. Στέφανος διακονεῖ μέ ταπεινότητα, μέ ὑπακοή, μέ ἀγάπη καί ἀπόλυτη ἀνιδιοτέλεια», τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος. Στή συνέχεια, ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀπένευσε στόν π. Στέφανο τό ὄφικιο τοῦ Οἰκονόμου, καλώντας τόν «νά διακονεῖ μέ τόν ἴδιο τρόπο τήν ἐνότητα τῶν πιστῶν, διδάσκοντας περισσότερο μέ τό παράδειγμά του καί λιγότερο μέ τά λόγια του».



## Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΛΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ

Μετά από δύο χρόνια, λόγω της πανδημίας, πραγματοποιήθηκε η Μεγάλη Παρασκευή (22/4) στον Λόφο της Παναγίας Ξενίας ή αναπαράσταση της 'Αποκαθλώσεως από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. 'Ιγνάτιο, τον οποίο πλαισίωσαν Κληρικοί της περιοχής και η αδελφότητα της Μονής. Στην τελετή παρέστησαν εκπρόσωποι των Πολιτικών, Στρατιωτικών και 'Αστυνομικών 'Αρχών και πλήθος προσκυνητών. Τη λιτανεία που ακολούθησε επένδυσε με τους πένθιμους ήχους της ημέρας η φιλαρμονική του 'Ιερού Ναού 'Αγίου Γεωργίου Λαρίσης. Στην όμιλία του ό Σεβασμιότατος επεσήμανε ότι η σημερινή τελετή «άποτελεί μέρος μιας μακράς τοπικής παράδοσης και σημείο αναφοράς για πολλούς, που έρχονται από μακριά για να βιώσουν τό γεγονός». Αναφερόμενος στο κορυφαίο γεγονός της Σταυρώσεως του Θεανθρώπου θύμισε ότι κάτω από τον Σταυρό βρέθηκαν πολλοί, «άνθρωποι που λίγες μέρες πριν υποδέχθηκαν τον Χριστό με τά «'Ωσαννά» και πλέον ζητούν η Σταύρωσή Του... Ήταν οί Γραμματείς και οί Φαρισαίοι, που νόμιζαν ότι τελειώνουν μαζί Του. Πόσο έξω έπεσαν... Κάτω από τον Σταυρό βρισκόταν και η Παναγία μας, που έμεινε πιστή μέχρι τέλους, για να ζήσει τό θαύμα και να βιώσει τον πόνο της απώλειας του παιδιού της... Ήταν εκεί και οί πιστές μαθήτριες, που Τόν αγάπησαν μέ όλη τους τήν καρδιά και αφιερώθηκαν έξ ολοκλήρου σ' Αυτόν, όπως κάνουν μέχρι και σήμερα εύλογημένες ψυχές στά Μοναστήρια μας... Ήταν εκεί και ό ηγαπημένος Μαθητής, που έλαβε τό προνόμιο να λάβει η θέση του Χριστού στή ζωή της Παναγίας. Δίπλα στον Κύριο σταυρώθηκαν και οί δύο ληστές. 'Ο ένας αναγνωρίζει τον Μεσσία και Λυτρωτή, μετανοεί, ζητά τό έλεος του Θεού και έγινε ό πρώτος κάτοικος του Παραδείσου. 'Ο έτερος ληστής κλείστηκε στον έαυτό του, στά πάθη και στις αδυναμίες του, ένέπαιζε τον Χριστό μαζί με τους Σταυρωτές Του και έχασε τον Παράδεισο. Κι έμεις σήμερα βρισκόμαστε εδώ και πρέπει να αναλογιστούμε ποιά είναι η στάση μας απέναντι στον Χριστό και Λυτρωτή μας... Μέ η μετάνοια μπορούμε να νικήσουμε τήν άμαρτία. Γι' αυτό, σήμερα ν' αποφασίσουμε να κόψουμε τά πάθη μας, να συμφιλιωθούμε μέ όσους έχουμε αντίθεση, να δείξουμε αγάπη σ' αυτόν που έχει ανάγκη. Και όσοι φέρουμε τον πόνο απώλειας οικείων προσώπων, ως ξέρουμε ότι πρός στιγμήν ό Χριστός θά μείνει στο μνημείο. Γρήγορα θά έρθει η 'Ανάσταση. Αυτή είναι η έμπειρία της 'Εκκλησίας μας, η πίστη μας».



## ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Μέ ιερή συγκίνηση, αλλά και η δέουσα λαμπρότητα και ιεροπρέπεια, τελέστηκε (22/4) στον Μητροπολιτικό 'Ιερό Ναό 'Αγίου Νικολάου Βόλου ή 'Ακολουθία του 'Επιταφίου Θρήνου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. 'Ιγνατίου. Παρέστησαν εκπρόσωποι των Στρατιωτικών, Λιμενικών, 'Αστυνομικών και Πυροσβεστικών 'Αρχών και μέγα πλήθος πιστών που κατέκλυσαν τον Ναό, αλλά και όλο τον περιβάλλοντα χώρο. Μετά τό πέρας των 'Εγκωμίων, των Αίνων και της Δοξολογίας σχηματίστηκε λιτανευτική πομπή, υπό τους ήχους της φιλαρμονικής του Δήμου Βόλου, μέ η συμμετοχή στρατιωτικού αγήματος, μυροφόρων νεανίδων και μεγάλου πλήθους πιστών, μέ κατεύθυνση πρός τήν παραλία της πόλης. 'Εκεί, μετά από διακοπή δύο ετών λόγω της πανδημίας, συνα-



ντήθηκαν οί 'Επιτάφιοι του Μητροπολιτικού 'Ιερού Ναού 'Αγίου Νικολάου Βόλου και των 'Ιερών Ναών Αναλήψεως, Μεταμορφώσεως και 'Αγίων Κωνσταντίνου και 'Ελένης Βόλου. Μετά τήν προβλεπόμενη δέση, ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. 'Ιγνάτιος απευθύνθηκε στο μέγα πλήθος, χαρακτηρίζοντας η σιωπηλή παρουσία του «έκκωφαντική, που αποδεικνύει τί σημαίνει στον τόπο μας η 'Ορθόδοξη πίστη, η Παράδοση και η ένότητά μας. Καταθέτουμε, άποψη, ένώπιον του Κυρίου κάθε μας πόνο, που βιώσαμε κατά τήν παιδαγωγία της πανδημίας. Στερηθήκαμε στιγμές σαν κι αυτή, όμως κάναμε ύπομονή, κρατήσαμε τήν ένότητά μας και βγαίνουμε από τήν περιπέτεια πιό σοφοί. Σήμερα μένει πίσω κάθε άπελπιστική σκέψη, γιατί ό Χριστός, που έγινε άνθρωπος, έφθασε μέχρι τό τέλος της ανθρώπινης αδυναμίας, τον φυσικό θάνατο, και μάλιστα σταυρικό, για να δείξει ότι δέν είναι ό θάνατος τό τέλος. Πλέον είμαστε βέβαιοι ότι δέν σταματούν τά πράγματα στήν επίγεια ζωή, αλλά μας περιμένει η αιωνιότητα, αρκεί να πάρουμε τό δώρο του Χριστού, τήν αγάπη». 'Ο Σεβασμιότατος έκλεισε τον χαιρετισμό του, καλώντας όλους «να στρέψουμε τον νού μας στήν Ούκρανία, όπου φρικτά πράγματα συμβαίνουν, στις μάνες, που χάνουν τά παιδιά τους σ' έναν τόσο άδικο πόλεμο, στά εκατομμύρια των όμοδόξων προσφύγων, που ως μη όφειλε εγκαταλείπουν καταδιωγμένοι τήν πατρίδα τους. 'Ο Θεός μας χάρισε τήν ειρήνη και τήν αληθινή αγάπη, έμεις οί άνθρωποι, όμως, δυστυχώς, καταστρέφουμε τήν ένότητα και τήν ειρήνη και αντί για τίς καμπάνες της αγάπης ήχοουμε τά κανόνια του μίσους και του θανάτου».

## ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 2022

Μέ εξαιρετική έπιτυχία πραγματοποιήθηκε για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά ό θεσμός της Πασχαλινής Κατασκίνωσης στήν πόλη, μέ πρωτοβουλία του 'Ιερού Ναού Αναλήψεως του Χριστού Βόλου. Τριάντα παιδιά προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας συμμετείχαν στά δύο κατασκηνωτικά τετραήμερα που έλαβαν χώρα στον πρότυπο χώρο δημιουργικής άπασχόλησης παιδιών «'Ο Μικρός Παράδεισος» του 'Ιερού Ναού Αναλήψεως του Χριστού Βόλου κατά η διάρκεια της φετινής 'Αγίας και Μεγάλης 'Εβδομάδος και της Διακαινησίμου 'Εβδομάδος. Οί κατασκηνωτές μέ τήν καθοδήγηση των έμπειρων εκπαιδευτικών του Κέντρου Δημιουργικής 'Απασχόλησης Παιδιών διδάχθηκαν αναλυτικά τά κεντρικά γεγονότα του Θείου Πάθους της 'Αγίας και Μεγάλης 'Εβδομάδος, παρακολούθησαν μέσα από πλήθος εποπτικών μέσων τήν πορεία και τήν κορύφωση του Θείου Δράματος, ένω έγιναν κοινωνοί του τελετουργικού των 'Ιερών 'Ακολουθιών της Μεγάλης 'Εβδομάδος μέσα από τίς καθημερινές επισκέψεις στον 'Ιερό Ναό Αναλήψεως του Χριστού Βόλου. Οί μικροί κατασκηνωτές δημιούργησαν τά δικά τους έργα τέχνης, μαγείρεψαν νησπίσιμα και μη έδεσμάτα, πραγματοποίησαν εκπαιδευτικές επισκέψεις για άθλητικές δραστηριότητες και τέλος, παρουσίασαν μία μοναδική μουσικοχορευτική παράσταση αφιερωμένη στους αγαπημένους τους γονείς. 'Η φετινή Πασχαλινή Κατασκίνωση αποδείχθηκε μία άκόμη δράση αγάπης για τά παιδιά, μέ άπώτερο σκοπό η θρησκευτική τους Κατήχηση, άνοίγοντάς τους η ζεστή άγκαλιά της 'Αγίας μας 'Εκκλησίας και δείχνοντάς τό μεγαλείο της Σταυρώσεως και της 'Αναστάσεως του Θεανθρώπου μέ τρόπο κατανητό και παιδαγωγικά προσιτό.



### ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ  
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 39ο • Αρ. Φύλλου 492-493 • Άπριλιος-Ιούνιος 2022

Έκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος 'Ιγνατίος  
Διευθυντής: 'Αρχιμανδρίτης 'Επιφάνιος Οικονόμου  
Φιλολογική  
έπιμέλεια: Χρίστος Δ. Ξενάκης  
Υπεύθυνος  
κυκλοφορίας: 'Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Άντωνάκη  
Εκτύπωση &  
Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ιδιοκτησία: 'Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος  
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος  
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903  
Internet: www.imd.gr  
E-mail: press@imd.gr

## Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Σέ κλίμα Ἀναστάσιμης χαρᾶς καί εὐφροσύνης τελέστηκε ἀνήμερα τό Πάσχα, στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου, ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου. Τόν σεπτό Ποιμενάρχη μας πλαισίωσαν πολλοί Κληρικοί μας, ἐνῶ συμμετείχαν καί πολλοί προσκυνητές τῆς Ἀναστάσεως, πού ἀπύλασαν αὐτήν τήν τόσο ξεχωριστή Πασχαλιάτικη Ἀκολουθία. Κατά τήν παράδοση, τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως ἀναγνώσθηκε σέ πολλές γλώσσες, Ἑλληνικά, Λατινικά, Γαλλικά, Ἀγγλικά, Σερβικά, Γερμανικά καί Ἰσπανικά, ἐνῶ ἐψάλη στήν Ὀμηρική διάλεκτο. Στό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τό φετινό Πάσχα «ξεχωριστό, καθώς τά δύσκολα δύο προηγούμενα χρόνια εἶχαμε στερηθεῖ τά αὐτονόητα, ἀγωνιζόμενοι, ἀπό κοινοῦ, μέσα στήν παιδαγωγία τῆς πανδημίας, νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων». Ὁ κ. Ἱγνάτιος ἐπεσήμανε τήν πληθωρική συμμετοχή τοῦ λαοῦ μας στίς Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ὅπως τό θέλει ἡ πίστι καί ἡ παράδοσή μας. Ἐνίωσε, ἐπίσης, τήν ἀνάγκη νά ἀναφερθεῖ μέ ιδιαίτερη συγκίνηση στούς Κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας: «Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί δώσατε τόν καλύτερό σας ἑαυτό τοῦτες τίς μέρες. Ἀνταποκριθήκατε στίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων, ἐξομολογήσατε ἑκατοντάδες, κοινωνήσατε χιλιάδες, τελέσατε μέ ἀκρίβεια ὅλες τίς ἱερές Ἀκολουθίες, μέχρι καί τό τελευταῖο χωριό. Σᾶς εὐγνωμονῶ ἀπό τήν καρδιά μου... Ἐρχονται καί πάλι δύσκολες μέρες καί καιροί. Θά πρέπει νά μείνουμε ἐνωμένοι, ἐπιτελώντας τό μεγάλο ἔργο μας, νά κρατᾶμε καί τόν λαό μᾶς ἐνωμένο μέσα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, πού εἶναι ἡ μητέρα ὄλων μας. Δοξάζω τόν Θεό, γιατί περιβάλλομαι ἀπό Κληρο ἀγωνιστικό, ἀπό ἱερεῖς μέ τά δικά του χαρίσματα ὁ καθένας, πού προσφέρουν τόν καλύτερό τους ἑαυτό καί ἀναπαύουν τήν ψυχή μου». Ἀπευθυνόμενος δέ στόν λαό μας ζήτησε «νά μεταφέρετε τή χαρά αὐτοῦ τοῦ Ἀναστάσιμου Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στά σπίτια σας, σέ ὁλόκληρη τήν τοπική μας κοινωνία καί σέ ὅλο τόν κόσμο».

## ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μεγαλοπρεπῶς καί ἱεροπρεπῶς ἡ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἐόρτασε φέτος τήν μεγίστη Δεσποτική ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως μετά τή διετή περιπέτεια τῶν περιορισμῶν λόγῳ τῆς πανδημίας. Ἐπίκεντρο τοῦ ἐορτασμοῦ ἦταν ὁ μεγαλοπρεπής Ἱερός Ναός Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Βόλου, πού τόσο τήν παραμονή, ὅσο καί ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὑποδέχθηκε μέγα πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, τόν ὁποῖο πλαισίωσε πλῆθος Κληρικῶν μας, ἐνῶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ἀναλήψεως στούς δρόμους τῆς ἐνορίας, συνοδεία στρατιωτικοῦ ἀγήματος, ὑπό τούς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τή χαρά του γιά τήν ἐλεύθερη καί μαζική συμμετοχή ὄλων στή φετινή πανήγυρη, «ἔχοντας διέλθει ἀπό μιά περίοδο μεγάλου πόνου, πού οἱ συνθήκες μᾶς στέρξαν τή χαρά τῆς μεγάλης συνάξεως». Ἐπεσήμανε δέ τήν σημασία πού ἔχει ὁ ἐορτασμός αὐτός μέσα σέ ἕναν Ναό «πού διακρίνεται, πλέον, ἀπό ἀπειρο κάλλος καί μᾶς κάνει νά νιώθουμε ὅτι εἶναι ὄντως ὁ οὐρανός πάνω στή γῆ. Ὅμως, τήν χαρά αὐτή ὑπερβαίνει ἡ χαρά τῆς Ἀναλήψεως, ἐκεῖνη πού ἐνίωσαν οἱ Μαθητές, ὅταν, βλέποντας τόν Κύριο νά ἀναλαμβάνεται στούς οὐρανούς, κατενόησαν ὅλα τά γεγονότα τῆς ἐπί γῆς ζωῆς Του καί γέμισε ἡ ψυχή τους ἀπό ἀγαλλίαση παρά τόν σωματικό ἀποχωρισμό. Πλέον, γνωρίζουν τί τούς περιμένει, ἔχουν τή βεβαιότητα ὅτι ὁ Ἀναστημένος Χριστός, ὅπως τούς διαβεβαίωσε, θά εἶναι πάντα μαζί τους, διά τῆς ἐλεύσεως καί ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε καί σέ ἕναν ἐπιπλέον λόγο χαρᾶς, πού μᾶς χαρίζει ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου «καί δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν παρουσία τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἐν μέσῳ τῆς Τριαδικῆς Θεότητος, στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέ τό Σῶμα τοῦ Κυρίου μας ἔχουμε κι ἐμεῖς μετοχή στήν Ἁγία Τριάδα. Αὐτή εἶναι ἡ βεβαιότητα τῆς πίστεως μας, μέ τήν ὁποία καλούμαστε, ὅπως καί οἱ Μαθητές, νά ἔχουμε ἐνόπια. Ἡ ἐνόπια εἶναι προϋπόθεση γιά τήν ἔλευση καί ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ὁποῖος τήν διακυβεύει, διακυβεύει τή λειτουργία τοῦ Παρακλήτου. Ἡ ἐνόπια ἀποκαλύπτεται στήν ἀλήθεια τῆς πίστεως, ὅπως ἀποκαλύπτεται στό Εὐαγγέλιο. Ἐδράζεται στά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, στήν κάθε Λειτουργική καί προσευχητική σύναξη. Ἡ ἐνόπια ἐπιτυγχάνεται, ὅταν κρατοῦμε ζωντανή τήν ἐλπίδα, παρά τίς δυσκολίες καί τήν παιδαγωγία τῶν ποικίλων δοκιμασιῶν τοῦ βίου. Ἡ ἐνόπια, τέλος, ἀποκαλύπτεται στήν ἱεραποστολή μας, ἐκεῖ ὅπου οἱ Ἱεραπόστολοι φέρουν τή χαρά τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλο τόν κόσμο». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας συνεχάρη τόν Προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ καί Πρωτοσύγκελλο τῆς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Κιαμέτη καί τούς συνεργάτες του γιά τήν ἄσφον προετοιμασία καί διεξαγωγή τῆς Πανηγύρεως.



## ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ

Μέσα στήν Ἀναστάσιμη χαρά ἐορτάστηκε καί φέτος ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στό ὁμώνυμο Ἱερό Προσκύνημα στόν λόφο τῆς Γορίτσας, ὅπου τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, παρουσία πλήθους προσκυνητῶν.

Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τήν Παναγία μας ὡς «τήν Πηγὴ τῆς Ζωῆς, ἀφοῦ μᾶς χάρισε τήν Ζωή, πού εἶναι ὁ Χριστός, χάρη στήν Ἀνάστασή του Ὁποῖου, ἡ δική μας ἀνάσταση γίνεται προσωπική μας χαρά καί ἐμπειρία... Ὅλοι μας



γνωρίζουμε ὅτι ἡ Παναγία τή δύσκολη ὥρα εἶναι κοντά μας, ὅταν οἱ ἀμφιβολίες μᾶς κυριεύουν, μᾶς σπρίζει, ὅπως ἔπραξε μέ τόν Ἀπόστολο Θωμᾶ, εἶναι μαζί μας καί στή χαρά καί στή λύπη, μοιράζεται τόν πόνο, γιατί εἶναι Μάνα καί μᾶς καταλαβαίνει... Γι' αὐτό, ἡ Παναγία μας γίνεται ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, πού ἔρχεται νά θεραπεύσει καί μάλιστα, σέ τοῦτη τήν τόσο δύσκολη περίοδο...». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς Βυζίτισης παρουσία εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στό κήρυγμά του ὁ κ. Ἱγνάτιος παρατήρησε ὅτι «ἡ σημερινή ἐορτή μᾶς συνδέει μυστικά μέ τήν Πόλη τῶν πόλεων, τήν Κωνσταντινούπολη, ἀπ' ὅπου ξεκίνησε στό γνωστό Ἀγίασμα καί ἔγινε πανήγυρις ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων...».



## ΣΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΙΕΡΟΤΑΤΑ ΣΕΒΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Με ιερή συγκίνηση ο ιερός Κλήρος και ο λαός μας υποδέχθηκαν (8/4) στον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου πολυτιμότερα ιερά σεβάσματα τῆς Ἐκκλησίας μας, τὰ ὁποῖα ἦλθαν ὡς οὐράνια εὐλογία καὶ παρηγορία σέ καιρούς μεγάλης καὶ πολλαπλῆς δοκιμασίας γιά τήν πατρίδα μας καί τόν κόσμο. Πρόκειται γιά τεμάχια τοῦ Τιμίου Ξύλου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καί ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκου, Προστάτου τῶν καρκτινοπαθῶν ἀδελφῶν μας, καί τοῦ νεοφανοῦς Μάρτυρος Ραφαήλ Μυτιλήνης. Τά ιερά σεβάσματα ἐκόμισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρῶν & Νιγρίτης κ. Θεολόγος καί ὑποδέχθηκε ἐπισήμως στά πρόπλα τοῦ Ναοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐπικεφαλῆς Κλήρου καί λαοῦ. Ἀκολούθησε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, χοροστατοῦντος τοῦ κ. Θεολόγου, παρουσία πλήθους λαοῦ. Μετά τήν ἀπόδοση τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, τόν ἐκ Βόλου ὀρθόδοξο Μακεδόνα Ἱεράρχη προσφώνησε ἀδελφικῶς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του γιά τήν ἔλευση τῶν ἱερῶν σεβασμάτων καί τήν παρουσία τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν ἀνάμεσα σέ οἰκείου καί ἀδελφούς, σέ πρόσωπα ἀγαπημένα. Ἐξῆρε τό ἔργο του στή Μακεδονική Μητρόπολή του σέ ὅλες τίς πτυχές του, πνευματικό καί κοινωνικό, καθώς καί τή διαφύλαξη τῶν παραδόσεων, τήν ἀνάδειξη τῶν ἱερῶν Κειμηλίων, τή φιλανθρωπία καί τή συμπάρασταση σέ κάθε ἀναγκασμένο ἄνθρωπο. Ἀπό τή μεριά του ὁ κ. Θεολόγος χαρακτήρισε τά ιερά Λείψανα «κοινὸ πνευματικὸ θησαυρὸ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, πού γίνονται ἀφορμὴ μεγίστης παρακλήσεως τοῦ λαοῦ μας, ἰδίως σ' αὐτές τίς πικρές ἡμέρες, κατὰ τίς ὁποῖες ἄνεμοι ἀπὸ πολλές κατευθύνσεις ἀπειλοῦν τό σκάφος τῆς προσωπικῆς, κοινωνικῆς, ἔθνικῆς καί παγκόσμιας ὑπαρξῆς. Γι' αὐτὸ τὰ ιερά Λείψανα, μεταξὺ τῶν ὁποίων προεξάρχει ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας, ἀποτελοῦν σημεῖα μεγίστης εὐλογίας, συνάντησης μέ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀφορμὲς πνευματικοῦ ἀναβαπτισμοῦ... εὐωδιάζουσα Παράδοσι καί ἀνοιχτὸν πρὸς τόν οὐρανὸ παράθυρο ἐλπίδος σέ καιρούς ἀπελπισίας καί ἀπογνώσεως». Ὁ κ. Θεολόγος εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας γιά τήν τιμητικὴ πρόσκλησή του, ἐξῆρε τό ἐκκλησιολογικὸ ὕφος καί ἦθος του, ἀλλὰ καί τὴ συνεισφορά του στή λειτουργία τοῦ Συνοδικοῦ μας Πολιτεύματος, «καθὼς ἔχετε λόγο ἐνωτικό, τόσο χρῆσιμο καί ἀναγκαῖο στίς μέρες μας». Ἀκολούθως, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος ἀναφέρθηκε στήν ἱστορία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, ὁ ὁποῖος συνετέθη σέ μιὰ κρίσιμη στιγμή γιά τὴ ζωὴ τοῦ Βυζαντίου καί τοῦ λαοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ἀπειλοῦταν ἀπὸ τίς ὀρδές τῶν Ἀβάρων καί κάλεσε τόν λαὸ μας: «Κρατηθεῖτε, ἀδελφοί, πάνω στήν πέτρα τῆς πίστεως ὑπὸ τὴ σκέπη τῆς Παναγίας μας. Σ' Αὐτὴν νὰ καταφεύγετε, νὰ ἐμπιστευέστε τίς προσευχές καί τήν ζωὴ σας».



## ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΡΙΑ

Μεγαλοπρεπῶς ἐόρτασε ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἡμέρα κατὰ τήν ὁποία πανηγυρίζουν πλῆθος ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως. Ἀνήμερα τό Πάσχα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινὸν στόν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Βόλου. Στὴν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος κάλεσε τόν λαὸ μας «νά βιώνει καί νὰ μεταφέρει σέ ὅλους τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, ὡς ἔκφραση ἀγάπης καί προσφορᾶς σέ κάθε ἀναγκασμένο. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας καί ἡ μεταξὺ μας ἐνότητι εἶναι σήμερα ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη τῆς πίστεως μας στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ». Κατὰ τὴν Ἁγιάννη ἡμέρα, ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στόν Πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Ἀγριάς, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας προεξέτερε σέ Πρωτοπρεσβύτερο τόν ἐφημέριό του Ναοῦ π. Γεώργιο Πράσινο, τόν ἐπαίνεσε γιά τό

ἔργο πού ἐπιτελεῖ στήν ἐνορία, γιά τὴν ἐνότητι πού ἔχει ἐπιτύχει καί τόν κάλεσε νὰ συνεχίσει μέ τόν ἴδιο πόθο, τὴν εὐλάβεια, τὴν ταπείνωση καί τὴν ὑπακοή πού τόν χαρακτηρίζουν. Ἐξῆρε, μάλιστα, τό γεγονός ὅτι εἶναι πατέρας ἐνός ἐξαίρετου Κληρικοῦ μας, τοῦ π. Νικήτα, καί τόνισε ὅτι «ὁ τόπος αὐτός θά ζήσει ἀπὸ τίς



εὐλογημένες Ὁρθόδοξες καί Ἑλληνικές οἰκογένειες, πού θά συνεχίζουν τὴν Παράδοση, πού θά διακονοῦν τὴν Ἐκκλησία καί θά συνεχίζουν τό ἔργο Της». Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε τιμητικὴν πλακέτα στόν ἐπὶ 60 χρόνια Λαμπάριο τοῦ Ναοῦ κ. Ἀντώνιο Σιούρα, ὁ ὁποῖος ἀφιλοκερδῶς διακονεῖ τό ἱερό Ἀναλόγιο, προσφέροντας ἀνυπολόγιστες ὑπηρεσίες. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τὴν ἀνιδιοτέλειά του καί τόν κάλεσε νὰ συνεχίσει τὴν ἐκκλησιαστικὴ του διακονία, ὅσο θέλει ὁ Θεός.

## 100 ΧΡΟΝΙΑ ΣΜΥΡΝΗΣ

Με μεγάλη ἐπιτυχία καί συμμετοχὴ πλήθους κόσμου πραγματοποιήθηκε (15/5) ἡ μουσικὴ παράσταση «100 χρόνια Σμύρνης» τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου στόν αὐλιεὸ κῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελίστριας Νέας Ἰωνίας. Τιμῶντας τὴν ἐπέτειο τῶν 100 χρόνων μνήμης ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, 120 μαθητὲς καί μαθήτριες, μαζί μέ τοὺς καθηγητὲς τους, παρουσίασαν μιὰ μουσικὴ ἀναδρομὴ στήν Σμύρνη τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ καί τῆς εὐτυχίας, στή Σμύρνη τῆς φωτιᾶς καί τοῦ ξεριζωμοῦ, στή Σμύρνη τῆς προσφυγιάς. Ἡ Ἐκδήλωση ἄνοιξε καί διανθίστηκε ἀπὸ ἀφηγήσεις πού διάβασε ἡ διευθύντρια τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου Δρ Ἀρετὴ Τζαβετοπούλου.

Ἡ ὀρχήστρα καί ἡ χορωδία τοῦ Σχολείου τραγούδησαν γνωστὲς μικρασιατικὲς μελωδίες, μέ τὴν εὐθύνη τῶν καθηγητῶν τους: Γεδίκα Κωνσταντίνου (πού εἶχε τὴ γενικὴ ἐπιμέλεια) Βλαχογιάννη Λυγερῆς, Κατσούρα Σοφίας, Μπαντελά Βαγγέλη, Γιῶτα Χρήστου, Εὐαγγέλου Φαῖνης καί Ζήση Περικλῆ. Τὴ συναυλία τίμησαν μέ τὴν παρουσία τους ἡ Ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Ζέτα Μακρῆ, ὁ Ὑφυπουργὸς παρά τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Χρήστος Τριαντόπουλος, οἱ Βουλευτὲς Μαγνησίας κ.κ. Κωνσταντῖνος Μαραβέγιας καί Ἀλέξανδρος Μεϊκόπουλος, ἐκπρό-



σωποὶ ἄλλων ἀρχῶν καί φορέων τῆς πόλης μας. Πολλοὶ συμπολίτες μας κατέκλυσαν τό προαύλιο τῆς Εὐαγγελίστριας γιά νὰ καμαρώσουν τὰ παιδιά τοῦ καταξιωμένου Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου. Κλείνοντας τὴν ἐκδήλωση, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος εἶπε ὅτι «ἀπόψε εἴμαστε ὅλοι Σμυρنيοί! Ἀφοῦ ἡ μουσικὴ μᾶς μεταφέρει ἐκεῖ καί ζωντανεῖ ὅσα ἀκούσαμε καί διαβάζουμε». Συνεχάρη τίς μαθήτριες καί τοὺς μαθητὲς πού εἶναι πράγματι τό καύχημά του καί ὅλοι τοὺς καμαρώνουμε. Στὴ συνέχεια, ὑπογράμμισε ὅτι «μέσα ἀπὸ ὅλες τίς φετινὲς ἐκδηλώσεις θέλουμε νὰ θυμηθοῦμε, ὄχι γιά νὰ μεγαλώσουμε τό χάσμα, οὔτε γιά νὰ κρατήσουμε μέσα μας μίσος καί κακία. Θέλουμε νὰ μὴ λησμονήσουμε, γιά νὰ μὴν ἐπαναλάβουμε τὰ δικά μας σφάλματα καί γιατί μπορούμε νὰ δίνουμε πάντοτε τό μήνυμα νὰ ὑπάρχουμε εἰρηνικά, ὅπως ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι κάποτε, ὅτι μπορούμε νὰ κάνουμε τὴ θάλασσα νὰ μᾶς ἐνώνει καί ὄχι νὰ μᾶς χωρίζει, ὅτι μπορούμε νὰ ἀρνηθοῦμε βία καί πόλεμο, νὰ σταθοῦμε ἱκανοὶ νὰ μεγαλουργήσουμε καί νὰ συνεχίσουμε ἕνα μεγάλο πολιτισμὸ, πού παραλάβαμε ἀπὸ τοὺς πατέρες μας, πού εἶναι πολιτισμὸς ἀλήθειας, ἀγάπης, δικαιοσύνης καί ἐνότητος. Αὐτὸ μαρτυροῦσαν τὰ τραγούδια, αὐτὸ φέραν μαζί τους οἱ πρόσφυγες καί ἔκτισαν αὐτὸν τόν μεγαλειώδη ναὸ γιά νὰ εἶναι μιὰ μοναδικὴ μαρτυρία τί σήμαινε ἡ πίστη γιά αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους».

## ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Τό 3ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΟΛΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ, μέ τίτλο «...μέ Μικρασιατικούς χορούς, φέτος ανταμώνουμε!», πραγματοποιήθηκε (22/5) στό προαύλιο τού Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βόλου, ὕστερα ἀπό διακοπή δύο ἐτῶν λόγω τῆς πανδημίας. Παρέστησαν ἡ Ὑφυπουργός Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρή, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Χρῆστος Μπουκῶρος καί Ἀλέξανδρος Μεϊκόπουλος, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας καί Βορείων Σπορῶν κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη καί πλῆθος κόσμου. Ἐπρόκειτο γιά ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στά 100 χρόνια ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή τού 1922 καί τόν βίαιο καί ἀναγκαστικό ξεριζωμό τῶν Ἑλλήνων τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Τήν εὐθύνη τῆς διοργάνωσης εἶχαν οἱ φορεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος & Ἄλμυρου, «Μαγνήτων Κιβωτός, γιά τή διάσωση τού πολιτιστικοῦ ἀποθέματος» καί τό Χορευτικό Σύνολο Γυναϊκῶν «Ἡ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ». Χορευτικές ὀμάδες ἀπ' ὅλη τή Μαγνησία ἀντάμωσαν, μέ ζωντανούς ἤχους κλαρίνων, ζουρνάδων, κρουστῶν, λύρας καί βιολιού! Χορευτές ξεδίπλωσαν τό ταλέντο, τήν ἀγάπη καί τό μεράκι τους γιά τόν παραδοσιακό χορό καί τόν πολιτισμό γενικότερα. Παρουσίασαν μέ ἐπιμέλεια, χάρη καί ὀργάνωση, τό χορευτικό τους πρόγραμμα καί προσέφεραν ἀπειρες στιγμές ἱκανοποίησης καί εὐχαρίστησης στό κοινό πού τους παρακολούθησε. Πλῆθος ἀκουσμάτων πλημμύρισαν τόν κῶρο, ἐνῶ ἡ ποικιλομορφία καί ἡ διαφορετικότητα τῶν παραδοσιακῶν φορεσιῶν δημιούργησε ἕνα ψηφιδωτό χρωμάτων καί εἰκόνων. Στό Ἀντάμωμα παρουσιάστηκαν παραδοσιακοί χοροί ἀπό τή Μικρά Ἀσία, τή Θράκη καί τήν Ἀνατολική Ρωμυλία, τήν Κρήτη, τήν Ἡπειρο, τή Θεσσαλία, τά Νησιά μας, τή Μακεδονία καί τό Πήλιο, ἐνῶ ἀκολούθησε παραδοσιακό Πανηγύρι γιά ὅλο τόν κόσμο. Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος τόνισε ὅτι «ἀπόψε ανταμώσαμε γιά τήν τιμή τῶν Ἀγίων μας καί τήν ἀγάπη τού Χριστοῦ μας. Ἀπόψε χορεύσαμε γιά τίς ἀλυσμόντες πατρίδες μας, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τού Πόντου, πού τίς ἔχουμε σπίν καρδιά μας. Εἶναι μιά βραδιά ἐνόπτας καί ὁμορφιάς γιά τόν τόπο πού ὁ Θεός μᾶς χάρισε καί τόσο ἀγαπάμε. Εἶναι ἕνα Ἀντάμωμα εἰρήνης καί ἐνόπτας, γιά νά διαλαλήσουμε παντού ὅτι προτιμᾶμε νά χορεύουμε ἀπό τό νά πολεμᾶμε. Ἐτσι πρέπει νά ζοῦμε, μέ Ἀναστάσιμη χαρά». Ὁ κ. Ἱγνάτιος εὐχαρίστησε ὅλους τούς συντελεστές τῆς ἐκδήλωσης καί κάλεσε νά κρατήσουμε ζωντανή τήν Παράδοση τού κάθε τόπου: «Αὐτή εἶναι ἡ Ἑλλάδα μας!».



## ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ-ΕΚΠΛΗΞΗ ΣΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΒΟΛΟΥ

Μέ τήν εὐλογία τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου καί ὕστερα ἀπό πρόσκληση τῆς υπεύθυνης καθηγήτριας κ. Σοφίας Κανταράκη, ὁ Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου συναντήθηκε (23/5) μέ τά Μέλη τού Ὁμίλου Δημοσιογραφίας τού Πρότυπου Γυμνασίου Βόλου γιά μιά ἐκ βαθέων καί ἀποκαλυπτική συνέντευξη γιά τή σχέση τῶν παιδιῶν μέ τήν Ἐκκλησία. Στή συνέντευξη συζητήθηκαν οἱ σχέσεις τῶν νέων μέ τήν Ἐκκλησία καί πῶς Αὐτή μπορεῖ νά ἐπηρεάσει τή ζωή τους, ἐνῶ ἐπισημάνθηκε ὅτι συχνά παραλείπουν τήν ἐπαφή μαζί Της γιατί δέν ἔχουν τά κατάλληλα ἐρεθίσματα ἀπό τίς οἰκογένειές τους. Μέ τό πέρασμα τῶν χρόνων ἔχει παρατηρηθεῖ μιά φανερό πτώση στόν ἀριθμό τῶν νέων πού διατηροῦν μιά



υγιή σχέση μέ τήν Ἐκκλησία. Οἱ περισσότεροι νέοι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τόν συγκεκριμένο κῶρο, καθώς διαμορφώνουν διαφορετικές ἀπόψεις γιά τό θέμα αὐτό. Μερικές φορές, ἡ ἀπαίτηση τῶν γονέων νά πιστέψουν στή συγκεκριμένη θρησκεία τους ἐπιβεβαιώνει ἀρνητικά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀντιδρῶν σπίν ἄποψη τῆς οἰκογένειας καί νά μὴν ἀκολουθοῦν τό μονοπάτι τού Θεοῦ. Ἀκόμα πιά σημαντικό, ἐπειδή ἡ πίεση ἀπό τούς συνομηλικούς εἶναι μεγάλη, πολλὰ ἄτομα προτιμοῦν νά μὴν ἐκφράζουν τήν προσωπική τους ἄποψη γιά τήν πίστι σπίν Ἐκκλησία, ὥστε νά μὴν αἰσθάνονται ἀποκομμένοι ἀπό τό ὅλο σύνολο. Καταγράφκε, ἐπίσης, ἀπό τά παιδιά ὅτι πράγματι ἡ Ἐκκλησία κουβαλάει μιά νότα παλιᾶς δεοντολογίας ἀλλά, ἂν τό σκεφτεῖ κανεῖς, ὁ κύριος ρόλος τῆς εἶναι νά ἐνώσει τούς ἀνθρώπους διδάσκοντας τόν λόγο τού Θεοῦ καί νά τους δώσει τήν εὐκαιρία νά πιάσουν τό χέρι Του καί νά ζήσουν μιά ζωή πλάι Του. Ὅταν ὅμως οἱ νέοι ψάχνουν κάθε ἀφορμή ὥστε νά ὑπονομεύσουν τήν Ἐκκλησία καί νά ἀποδείξουν στόν περίγυρό τους ὅτι εἶχαν δίκιο πού δέν πίστευαν ἐξαρχῆς καί ὅτι ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι εἶναι οἱ συντηρητικοί πού πηγαίνουν σπίν Ἐκκλησία, καταφέρνουν σέ λίγα χρόνια, οἱ ἐπόμενες γενιές νά μὴν ἔχουν ἴδρα γιά τή θρησκεία μας καί νά ζοῦν μιά δυστυχισμένη ζωή, ἀπομακρυσμένοι ἀπό τόν Θεό. Τέλος, τά παιδιά ἐξέφρασαν τό παράπονο ὅτι στά σχολεῖα δέ διδάσκεται τόσο στούς

μαθητές ὁ λόγος τού Θεοῦ. Δέ μαθαίνουν οἱ νέοι τί διδάσκει ἡ θρησκεία μας μέ ἀποτέλεσμα νά ἀμφισβητοῦν περισσότερο τήν ὀρθότητα τῶν λεγομένων στό βιβλία Θρησκευτικῶν. Τά παιδιά ἀπόλαυσαν τή συζήτηση μέ τόν π. Ἐπιφάνιο, στόν ὁποῖο ἔθεσαν δύσκολες ἐρωτήσεις, λαμβάνοντας ἀπαντήσεις-ἐκπληξη. Ἐνα ἀπό αὐτά κατέγραψε σέ σχετικό κείμενο ὅτι «ἡ ἐπίσκεψη τού π. Ἐπιφανίου ἦταν ἡ πιά συγκλονιστική. Κατά τή διάρκεια τῆς συζήτησής μας ἐντυπωσιαστήκαμε μέ τόν τρόπο πού μᾶς ἀπαντοῦσε διότι περιμέναμε νά εἶναι πιά αὐστηρός σέ κάποια μέτρα τῆς Ἐκκλησίας», ἐνῶ ἕνα ἄλλο παιδί σημείωσε ὅτι «δέν θά μπορούσαμε νά φανταστοῦμε πόσο ἀπολαυστική θά ἦταν ἡ ἐπίσκεψη τού π. Ἐπιφανίου στό σχολεῖο μας στό πλαίσιο τού ὁμίλου δημοσιογραφίας».

## ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Λ.Σ.

Τή νέα Διοικήτρια τῆς 4ης Περιφερειακῆς Διοίκησης τού Λ.Σ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Νίκη Δανδουλάκη δέχθηκε (27/5) στό γραφεῖο του, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος. Ἡ κ. Δανδουλάκη συνοδεύταν ἀπό τήν Ὑποδιοικήτρια Ἀντιπολιτάρχου κ. Ὀλυμπία Φιλιππάκη. Στή συνάντηση ἐπιβεβαιώθηκαν οἱ ἀριστες σχέσεις συνεργασίας καί συναντίληψης τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας μέ τό Λ.Σ., καί ἐιδικῶς μέ τό προσωπικό τού Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Βόλου, διαχρονικῶς. Ἡ κ. Δανδουλάκη ζήτησε τήν εὐχή τού Σεβασμιωτάτου ἐπί τῆ ἀναλήψης τῶν καθηκόντων τῆς, τήν ὁποία ἔλαβε ὀλοθύμως, καθώς καί τή δέσμευση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν ἀμέριστη συμπαράσταση στό ποικίλο καί ὑψηλῶν ἀπαιτήσεων ἔργο τού Λ.Σ.



## ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ἐνημέρωση τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου καί τῶν Προϊσταμένων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεώς μας σχετικά μέ τό φυσικό ἀέριο καί τά ὀφέλη πού ἀπορρέουν ἀπό τή χρήση του γιά τούς ἰδιώτες, τούς Ἱερούς Ναούς, τίς ἐπιχειρήσεις κ.λπ., πραγματοποιήθηκε (6/6) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, μέ ἀφορμή τήν Παγκόσμια Ἡμέρα Περιβάλλοντος. Τήν ἐνημέρωση ἔκανε ὁ Γενικός Δ/ντής τῆς ΕΔΑ ΘΕΣΣ κ. Λεωνίδας Μπακούρας καί οἱ συνεργάτες του. Ὁ κ. Μπακούρας ἀναφέρθηκε στήν σοβούσα ἐνεργειακή κρίση, ἐνῶ ἀνέλυσε τό εὔρος δράσης τῆς Ἐταιρείας στήν Περιφερειακή Ἐνότητα Θεσσαλονίκης καί στήν Περιφέρεια Θεσσαλίας, μέ ἕνα δίκτυο παροχῆς φυσικοῦ ἀερίου πού ξεπερνά τά 2.750 κλμ. Ἐπαίνεσε, μάλιστα, τήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, διότι, συγκριτικά μέ τίς λοιπές Μητροπόλεις τῆς Θεσσαλίας, ἔχει τούς περισσότερους Ναούς συνδεδεμένους στό Δίκτυο. Μετά τήν ἐνημέρωση τόν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε θερμά γιά τή διεξοδική ἐνημέρωση καί ἐπεσήμανε τήν τεράστια δυσκολία πού ἀντιμετωπίζουν τά νοικοκυριά, ἀλλά καί οἱ Ἱεροί μας Ναοί καί τά Ἐκκλησιαστικά Ἰδρύματα ἀπό τήν παρατεινόμενη ἐνεργειακή κρίση, πού προκαλεῖ συνεχεῖς καί δραματικές ἀνατιμήσεις στίς τιμές τοῦ ρεύματος καί τοῦ φυσικοῦ ἀερίου. Παράλληλα, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό περιβάλλον, ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ, στό ὁποῖο κατέστρεψε τόν ἄνθρωπο διαχειριστή καί ὄχι κατακτητή ἢ καταχραστή. Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι τό περιβάλλον κινδυνεύει ἀπό τήν ἀλόγιστη ἀνθρώπινη χρήση καί τόνισε ὅτι πρέπει νά ἀγαπήσουμε τό φυσικό περιβάλλον, ἀφοῦ πρῶτα ἀγαπήσουμε καί λατρεύσουμε τόν Δημιουργό του. Παρατήρησε δέ τή σημασία τῆς ἐνημέρωσης καί προέτρεψε τούς ὑπευθύνους τῶν Ναῶν πού δέν ἔχουν ἀκόμα συνδεθεῖ μέ τό δίκτυο φυσικοῦ ἀερίου νά τό πράξουν.



## ΛΗΞΗ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος πραγματοποίησε φέτος τό Φροντιστήριο τῶν Κατηχητῶν. Τό πρόγραμμα ἀπευθύνονταν σέ Κατηχτές Προσχολικῆς ἡλικίας καί Δημοτικοῦ. Σκοπός τοῦ Φροντιστηρίου ἦταν ἡ οὐσιαστική κατάρτιση καί προετοιμασία Κατηχητῶν καί νέων Κατηχητῶν τόσο σέ θεωρητικό ἐπίπεδο (διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας), ὅσο καί σέ πρακτικό ἐπίπεδο (παιδαγωγικοί μέθοδοι καί πράξη). Τό Ἐπιμορφωτικό Φροντιστήριο ἦταν ἐπιδοτούμενο καί αὐτό λειτούργησε ἀνταποδοτικά στήν ἀποτελεσματική λειτουργία του, μέ συνέπεια ἀπό τήν πλευρά τῶν συμμετεχόντων ἀλλά καί μέ ὑψηλό ἐπίπεδο ἀπό τήν πλευρά



τῶν ὑπευθύνων. Τά μαθήματα τοῦ Φροντιστηρίου πραγματοποιοῦνταν σέ ἐβδομαδιαία βάση στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Δημητρίου Βόλου μέ ὑπεύθυνο τόν π. Ἱγνάτιο Ἀναγνωστόπουλο. Συμπεριελάμβανε δύο (2) τμήματα: τό 1ο τμήμα ἦταν γιά Κατηχτές Προσχολικῆς ἡλικίας καί πρώτων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ, καί τό 2ο

τμήμα ἦταν γιά Κατηχτές τῶν τριῶν τελευταίων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ. Κάθε συνάντηση περιελάμβανε ἕνα θεωρητικό μάθημα καί ἕνα πρακτικό. Στό 1ο μέρος δίδαξαν ἐπιλεγμένοι κληρικοί τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μέ συντονιστή τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Μητροπόλεώς μας π. Δαμασκνῶ Κιαμέτ καί τόν Γραμματέα π. Ἀμφιλόχιο Μῆλτο. Τό πρακτικό μάθημα ἀνέλαβε ἡ κ. Κατερίνα Παλάσκα-Μαντουῆ, ἐκπαιδευτικός καί ὑπεύθυνη λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου. Ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία θά συνεχίσει νά πραγματοποιεῖ ἀνάλογες δράσεις ἐπιμόρφωσης τῶν Στελεχῶν Νεότητος καί στήριξης τοῦ θεσμοῦ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἀναγνωρίζοντας τήν -καθοριστικῆς σημασίας- συνεισφορά τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ στήν ἐν Χριστῷ διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας.

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΔΕΙΠΝΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΗΧΗΤΕΣ ΜΑΣ

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Μοδέστου Μελισσαϊκῶν συνάχθηκαν τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τά στελέχη τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῶν ἐνοριῶν μας καί οἱ ὑπεύθυνοι Ἱερεῖς στό κλείσιμο τῆς φετινῆς κατηχητικῆς περιόδου. Στόν Ἐσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στήν ἐμπειρία τῆς πανδημίας, ἡ ὁποία ἄφησε ἰσχυρό ἀποτύπωμα στόν κατηχητικό μας ἔργο. Παρά ταῦτα, «δῶσαμε



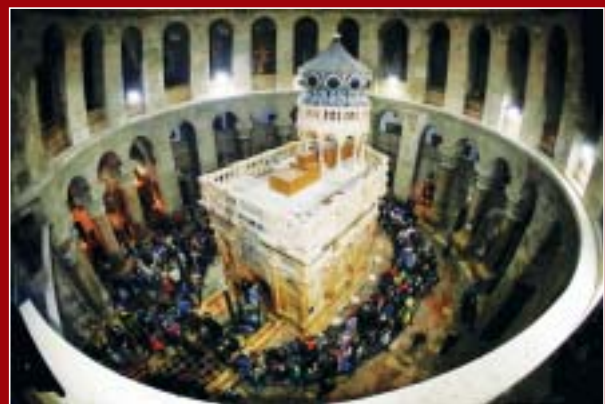
μεγάλη μάχη νά κρατήσουμε τήν ἐνότητα καί, κυρίως, τήν υγεία τῶν ἀνθρώπων. Πλέον, ἔχουμε τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἐπανεέλθουμε, θά ἀνασυγκροτηθοῦμε». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τόν ἀγῶνα τῶν κατηχητῶν καί τῶν ὑπευθύνων Ἱερέων νά κρατήσουν ζωντανές τίς ἐνοριακές νεανικές δράσεις καί τούς εὐχαρίστησε ἀπό καρδιάς, ἐπισημαίνοντας ὅτι «μέ τό ἔργο σας, φροντίζετε νά κρατήσετε ζωντανά τά μάτια τῶν ψυχῶν τῶν παιδιῶν μας. Μπορεῖ, πρὸς στιγμήν, τό ἔργο σας νά μὴ φαίνεται τόσο ἀποδοτικό, ὅμως, λειτουργεῖ τό θαῦμα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στίς καρδιές τους, μέ ἀποτέλεσμα καί στό μέλλον νά ὑπάρχουν ἄνθρωποι μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς ἀνοικτά, πού θά πιστεύουν καί θά προσκυνοῦν τόν Θεό». Κάλεσε δέ ὅλους νά συνεχίσουν τό ἔργο τους στήν κατασκήνωση τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, τό φετινό Καλοκαίρι. Ἀκολούθησε ἐόρτιο δεῖπνο σέ παρακείμενο κέντρο, τό ὁποῖο ὀργάνωσε τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Μητροπόλεώς μας.

## ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

### 21-26 ΙΟΥΛΙΟΥ

Περιλαμβάνει προσκύνημα στόν Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως, στόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου μας, στόν φρικτό Γολγοθά, στόν Τάφο τῆς Παναγίας μας στή Γεθσημανή, στό Ἱερό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, στό Ὅρος Θαβῶρ, στή Ναζαρέτ καί στήν Κανά, στό Σαραντάριο Ὅρος, στή Βηθανία καί στήν Ἱεριχώ, στόν Ἰορδάνη ποταμό, καί στό Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ καί ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ θέσεων στό Βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ὁ «ΛΥΧΝΟΣ», τηλ. 24210-32916.



## «Κανείς θάνατος δέν καθίσταται ὀριστικός»

**Α**γαπητοί μου πατέρες και ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,  
Αὐτὴν τὴν ὥρα τοῦ πύκτου σκότους τῆς νύχτας, πού τόσο μοιάζει μέ τό σκοτάδι τῆς ἀνθρωπότητας, μιά ἔκρηξη φωτός, ἀλήθειας και ἀθανασίας καταυγάει τά σύμπαντα.

Τό καταματωμένο σῶμα τοῦ γλυκύτατου Ἰησοῦ, τό ὅποιο, πρὶν ἀπό λίγες ὥρες φαινόταν νά ὑποτάσσεται στους χλευασμούς τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου και σπὴν ἀκαταμάχητη ἰσχύ τοῦ θανάτου, ἀποκαλύπτεται ἐνώπιόν μας, ἄριο και ὀλόφωτο, ἐπιβεβαιώνοντας τή νίκη τῆς ζωῆς και τὴν ἀδιάσειστη ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τό πεσμένο πλάσμα Του.

Οἱ πληγές, ἀπό τίς ὁποῖες ἔρρεε τό αἷμα πάνω στόν Σταυρό, δέν ἦταν μόνον δικές Του, ἀλλά και δικές μας. Πάνω σπὴν ἀγία Του σάρκα θέλησε ὁ Ἰδιος νά προσλάβει ὄλο τὸν πόνο και τὸν θάνατο τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Μᾶς εἶδε ἀνήμερους και ὑποταγμένους στίς παγίδες τοῦ Πονηροῦ και ἀνέλαβε νά διανύσει ὄλη τὴ διαδρομὴ ἀπό τὸν ἐπουράνιο θρόνο Του ἔως τὸν Ἄδη, ὥστε νά μᾶς ὀδηγήσει ξανά σπὴν οὐράνια Βασιλεία Του. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀκλόνητης ἀγάπης Του γιά τούς ἀνθρώπους, ἐπωμίστηκε ἐκουσίως τὴ φοβερὴ συνέπεια τῆς ἁμαρτίας, τὸν θάνατο, και τὸν συνέτριψε μέ τὴ δύναμη τῆς ζωαρχικῆς θεότητός Του. Τό βαθύ σκοτάδι τῶν καταχθονίων τῆς γῆς διελύθη ἀπό τό μεγαλεῖο τῆς θυσίας Του. Οἱ βαριές πύλες τοῦ Ἄδου συνετρίβησαν ἀπό τὴν ὀρμὴ τῆς Ἀναστάσεως Του. Ὑπέστη τὴ φθορά μας ὥστε νά διαποτιστοῦμε ἀπό τὴ ζωφόρο παρουσία Του. Ἡ Ἀνάστασή Του, λοιπόν, εἶναι τό δικό μας πέρασμα, τό προσωπικό μας Πάσχα, ἀπό τὴν ἀπελπισία τῆς φθορᾶς σπὴν ἀκλόνητη ἐλπίδα τῆς αἰωνιότητας.

Μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποκαθίσταται ἡ σχέση μας μέ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ. Ὁ τάφος τῆς αἰμόφυρτης και ἐξουθενωμένης ἀνθρωπότητας δέν ἀποτελεῖ πλέον τὸν τόπο τῆς αἰώνιας καταδίκης τῆς. Ὁ Δημιουργός τῆς ζωῆς ἀπεκύλισε τὸν λίθο και ὁ δρόμος πρὸς τὴν εἰρήνην και τὴ χαρὰ ἀνοίγεται μπροστά μας. Ἀπόψε, συγκεντρωμένοι ὄλο ἐδῶ, σέ αὐτὴν τὴν ἀναστάσιμη εὐφροσύνη, πού τόσο ἐπώδυνα στερηθήκαμε κατὰ τά τελευταῖα δύο χρόνια τῆς πανδημίας,

κρατᾶμε ἀναμμένες τίς λαμπάδες τῆς πίστεως και τῆς ἐλπίδας και διακηρύσσουμε πῶς τὸν τελευταῖο λόγο τὸν ἔχει ἡ ζωὴ, ἡ αἰώνια ζωὴ, τῆς ὁποῖας ἤδη ἀπολαμβάνουμε τὴν εὐδία.

*Καμία πληγὴ δέν μένει πλέον ἀγιάτρευτη,  
καμία δυσκολία δέν παραμένει πλέον ἀνυπερβλήτη,  
κανείς θάνατος δέν καθίσταται ὀριστικός.*

Ὁ ἀνασπόμενος Ἰησοῦς βρίσκεται ἀνάμεσά μας. Ὅλοι ἐμεῖς, ὡς Ἐκκλησία, συγκροτοῦμε τό ἄφθαρτο και ζωοποιό σῶμα Του. Εἴμαστε πλέον μέτοχοι «τοῦ θριάμβου Του» πάνω στόν πόνο και τὸν θάνατο. Ἡ ὕπαρξή μας τρέφεται ἀπό τούς χυμούς τῆς θυσίας Του. Οἱ δυνάμεις μας ἀναπερώνονται ἀπό τό ἀναστάσιμο σάλπισμα τῆς νίκης Του. Ἡ μεταξύ μας ἐνότητα, ὡς μελῶν τοῦ Σώματός Του, κραταιοῦται ἀπό τὴν ἀγάπη Του. Ὅσο ἡ ἐνότητα αὐτὴ παραμένει ἀκλόνητη και ἀρραγῆς μέσῳ τοῦ κοινοῦ ποτηρίου τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας, ἡ ἀναστάσιμη ἐλπίδα γιά εἰρήνην και συμφιλίωση θά μένει ζωντανή γιά ὀλόκληρη τὴν Οἰκουμένη.

Ἀδελφοί μου,

Ἡ ὀρμὴ τῶν κυμάτων τοῦ σκότους και τοῦ θανάτου θά συνεχιστεῖ. Πάντα ὅμως θά συντρίβεται, ὅταν προσκρούει στό κενό μνημεῖο. Ἀπόψε, ἡ ἀναστάσιμη προσμονὴ γεμίζει τὴν καρδιά μας μέ τὴ βεβαιότητα τῆς ὀριστικῆς ἀποκατάστασης τῆς ταλαιπωρημένης μας φύσης στό ἀρχέγονο κάλλος τῆς.

Καμία πληγὴ δέν μένει πλέον ἀγιάτρευτη, καμία δυσκολία δέν παραμένει πλέον ἀνυπερβλήτη, κανείς θάνατος δέν καθίσταται ὀριστικός. Ὅλοι ἀδελφοί, υἱοί και θυγατέρες τοῦ κοινοῦ Πατέρα και Κυρίου τῆς ζωῆς και τοῦ θανάτου, προσπλάνουμε τό βλέμμα μας στόν λίθο τοῦ μνημείου, ἀνυπομονώντας νά ἐνώσουμε τό προεόρτιο φῶς πού φωταγωγεῖ τίς λαμπάδες μας μέ τό ἄκτιστο φῶς τοῦ Ἀνασπόμενου Θεανθρώπου και Λυτρωτῆ μας. •

Μετά θερμῶν πασχαλίων  
εὐχῶν και τῆς ἐν Χριστῷ Ἀνασταντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ  
ΙΓΝΑΤΙΟΣ

